

DUHOVNA I POVIJESNA BAŠTINA

Što povezuje bezgrješno začće i Lepantsku bitku (1571. godine)?

STR. 28

GLASGRADA

broj 1115 / 14.8.2026. / godište XXII list je besplatan ISSN 2757-0703

FUN H2O ZA POVIJEST DIVLJE LIGE!

FOTO: DUBROVNIK.HR

SUSTAV
OBORINSKE
ODVODNJE

Završena
prva faza

STR. 26

GLAZBENI PROGRAM
77. IGARA

Duh barokne
glazbe u atriju
Kneževa dvora

STR. 18

JOŠ MALO O PROMETU

Je li trenutni koridor Jadransko-jonske auto

Brojke prometa pokazuju nešto sasvim drugo od onoga što je opće nametnuto kao koridor Jadransko-jonske autoceste. Posljedica su kolapsi prometa u Konavlima i oko Dubrovnika jer kriva očekivanja imaju za posljedicu krive odluke o izgradnji autocesta. Tko je kriv za takvu percepciju, nije moje da upirem prstom ali preporučujem lokalnim načelnicima, gradonačelnicima pa i županu da ovaj broj Glasa Grada pošalju premijeru, resornom ministru i svim strankama u hrvatskom saboru kao i predsjedniku države. Do tega došlo !? DA

Hrvatska je planirala i gradila autocestu Dalmatinu ne uz more već u zaleđu kako bi razvila taj dio zemlje a posredno i zbog turizma. Brojke prosječnog dnevnog prometa od Zagreba do Splita kreću se oko **12000**. Od Splita do Ploča taj broj opada i on se kreće oko **6000-8000** vozila. I sam sam se iznenadio tim brojkama. Da napomenemo da je Hrvatska država ipak financijski moćnija od jugoistočnih susjeda (BiH, Crne Gore, Albanije). No ako gledamo (naš) pravilnik tamo stoji da je **uvjet za gradnju autoceste min.14000 vozila**. I politika je zaplanirala Jadransko jonsku cestu do sada do koridora Vc dakle do Ploča. Ona dalje nastavlja preko Počitelja, Stoca, Trebinja, Podgorice do granice Albanije i dalje. Brojke trenutnog prometa kroz jugoistočni koridor od koridora Vc su svega par tisuća vozila dnevno postojećom magistralnom cestom koji ide poprilično u zaleđe, daleko od mora. **Po meni se tu napravila jako velika strateška pogreška jer se pravcima koji ne ispunjavaju polovicu od 14000 PDGP dakle 7000 PDGP ne treba graditi autoceste već prometnice po prilici kao Neum-Stolac. To je izvrsna brza cesta a ostaviti koridor u budućnosti da se takve ceste mogu dograditi ukoliko se promet poveća. Ovako imamo prevelika očekivanja i živimo u nekoj vrsti iluzije i ne mičemo s mjesta.** Države kroz koje prolazi nisu dovoljno moćne ekonomski da bi te postojeće planove ostvarile a obzirom na trenutni promet koji daleko je od bilo kakve isplativosti. Dali je Evropa spremna ulagati,..... to je veliko pitanje upuštati se u takve neizvjesne poduhvate. Ne znam!?

S druge strane se na dubrovačkom području se pojavljuje uz more pravi bum prometa koji nadmašuje 14000 vozila dnevnog prometa koji je minimum za izgradnju autoceste. Čak su u sezoni dvostruko veće brojke. Naši političari kako lokalni tako i vlada ništa od toga niti prate niti razumiju a onda daju be-

skorisne izjave „**kako nam treba brza cesta**“, umjesto da se planovi revidiraju. Pa da malo to pojasnimo ? 2000-2003 godine napravili smo 400 kilometara autoceste od Zagreba do Splita. Ovo je 2026 godina, 23 godine kasnije mi nemamo autoceste u Dubrovačko- neretvanskoj županiji. Potpuno je jasno da se promet cestama u međuvremenu povećao, broj vozila raste. Dakle onamo gdje imamo izgrađene autoceste nemamo problema sa ljetnim, iznenadnim povećanjem prometa. Problem se javlja uglavnom duž Jadranske magistrale južno od Dubrovnika do granice sa Crnom Gorom. Što smo mi učinili da preventivno djelujemo na prometne gužve. Ništa!. I gledajte što se sad događa !? Hrvatska očito ne može završiti autocestu Rudine –Osojnik (čvor Dubrovnik) u duljini od 29,5 km u skorije vrijeme jer je previše skupa a ne može završiti ni brzu cestu od Osojnika(čvor Dubrovnik) do graničnog prijelaza na Debelom Brijegu u duljini 27 km. Ukupna duljina tih dvaju pravaca je 56,5 km. Kako je moguće bez EU fondova završiti 400 km autoceste a u 23 godine nije moguće završiti 56.5 km puni profil autoceste sa EU fondovima? A puna su nam usta postignuća, M.P.T. i domoljublja itd. Nakon šokantnih gužvi svi HDZovi kadrovi, odjednom se prigodno probudili pa kažu : „**Mora se završiti brza cesta**“. Tu bih posebno pomenuo premijera Plenkovića, načelnika općine Lasića i bivšeg župana Dobroslovića. Na te komentare osvrnuli su se i prometni stručnjaci poput gosp. Željka Marušića ili gosp. Tonča Pejovića koji ih diskretno kritički upozoravaju da nije samo jedan faktor presudan za protočnost prometa već da postoji više njih. Faktori koji u sinergiji ili samostalno mogu riješiti problem prometnih gužvi. Na protočnost djeluje profil autoceste, uska grla itd. Oni se s druge strane ponašaju toliko infantilno da jednostavno ne možeš doći sebi i pitaš se kako je to moguće ? Autocesta Dubrovačkim primorjem još nije izgrađena ali kad bude preusmjerava se od Osojnika prema Trebinju, Podgorici te albanskoj granici. Tusu četiri države, šest graničnih prijelaza Osojnik(2), recimo Orjen(2) te Skadar(2). **Bivši župan Dobroslović kaže treba graditi brzu cestu kroz Konavle. Problem gužvi je u Crnoj Gori i Albaniji. Po njemu tu priča završava.** Što on krivo govori ? On sirot ne shvaća da planirani koridor preko Trebinja i Podgorice nije ni započet a kamoli ima šanse da se u skoroj budućnosti završi. Ako nema autocestovnog Jadransko jonskog koridora kako zamisliti da će se promet

uopće može odvijati normalno ? Crna Gora se uvukla u dugove sa autocestom Bar-Boljari, otvorena je tek dionica Smokovac-Mateševo, sjeverno od Podgorice kroz planinski masiv u duljini **42 km**. Planira se trenutno još jedna dionica. Duljina Jadransko jonskog koridora kroz Crnu Goru je **129 km** a Bar-Boljari **165 km**. To su jako veliki cestovni izazovi za Crnu Goru. Proći će desetljeća dok EU nešto ne poduzme(ako poduzme) a problemi će se gomilati. **BDP Crne Gore je oko 10,2 milijardi dolara** a most poput pelješkog košta milijardu eura kojem oni žele premostiti Boku od Kumbora prema Luštici. Pa evo još nekoliko podataka o trasi te buduće Jadransko jonske a/c koja bi se pružala od Počitelja od Vc koridora prema Trebinju, Podgorici. Dakle **Stolac-Trebinje prosječni dnevni godišnji promet 1200-2000 vozila u sezoni 3500-4000 vozila. Mjesto Ljubinje je posred te dionice PDGSP (prosječni dnevni godišnji srednji promet) iznosi 1000-2500 vozila u zavisnosti koji dio godine gledamo. Trebinje –Podgorica nema službenih podataka ali postoje neki podaci sa graničnog prijelaza Zupci-Sitnica 1500-2700 PDGSP.** Podaci pokazuju jako niske skromne brojke, primjerice da zbrojite prosječni promet Dubrovačkim primorjem i promet na relaciji Stolac-Trebinje ne bi skupili ni 10000 tisuća od 14000 vozila što je donji uvjet broja vozila za izgradnju jedne autoceste a kamoli dvije. Ne vidim tu neku računicu. Ako nema računicu treba smanjivati prohtjeve. Što je najčudnije ne možeš lokalni promet koji je vezan za aerodrom Čilipi, dekretom prebaciti negdje drugo. Političari imaju ozbiljnih problema sa shvaćanjem prometnih opterećenja. **Kakav intezitet prometa vozila možemo očekivati u sljedećoj dekadi?**

Jasno je da će se u mnogim zemljama na ovim prostorima još povećavati broj vozila sa razvojem tih zemalja do nekakvog prosjeka EU od skoro 600 vozila na 1000 stanovnika. Tu treba uzeti u obzir da 4-6 milijuna Albanaca živi u inozemstvu. Samo u Njemačkoj se procjenjuje da ih ima 700 000 ljudi sa Kosova i Albanije te naturaliziranih Nijemaca porijeklom Albanaca. **Broj vozila po zemljama na 1000 stanovnika : EU-578 ; Hrvatska- 530 ; Crna Gora-441 ; BiH 350-380 ; Srbija-300 ; SAD – 816 ; Italija -756 ; Njemačka 632 ; Austrija 569 ; Slovenija 581; Kosovo 232 ; Albanija 361-434 ; Grčka-579; Makedonija-205-263 .** U situaciji kad vama putnici na ulazima iz Slovenije gledaju na GPS i odlučuju se po stanju na granicama dali ići

ceste iluzija?

preko Srbije ili uz Jadran, **stvari u prometu postaju totalno nepredvidive, pogotovo što se danas promet ponaša po principu spojenih posuda uz pomoć GPSa.** Međutim ti ekstremi se pojavljuju samo povremeno što ne znači da mi ne trebamo biti spremni za takve situacije. Čitam u medijima da se planiraju graditi 3 nove trake po 1500m duljine prije graničnog prijelaza Debeli Brijeg sa hrvatske strane. Te tri trake ako računamo po automobilu plus razmak ukupno 10 ak metara su dovoljna akumulacija za 450 vozila, međutim koliko će pomoći kad se u jednom danu pojavi 20 000 vozila. To nažalost neće puno pomoći. Što je osim GPSa još moglo natjerati stampano vozila prema Karosovićima? Hrvatska je postala skupa i turisti idu onamo gdje misle da će biti jeftinije. Drugi dosta bitan podatak jest da je broj vozila na 1000 stanovnika, samo u Hrvatskoj u zadnjoj dekadi porastao za 200. Isto se očekuje i u susjednim zemljama u okruženju, dakle, svima njima je najbliži koridor preko hrvatske obale i dalje preko Crne Gore. Narod,... neki ništa ne razumiju, neki slijepo prate politiku a nitko ne želi poslušati struku,... spasa nam nema !?. He He... Jedan žitelj iz Konavala kad sam napisao objavu na fejsu je rekao, citiram: "Čeraj to ća od sebe". Mislio je na autocestu. I sad ti dokazuj čovjeku da najviše zagađenja čini zakrčena dvosmjerna cesta u kojoj ljudi stoje i čekaju na graničnom prijelazu 15 sati. Da se Konavle blokiraju. Pri tome je najmanji problem 10-20 m3 smeća ostavljenog uz prometnicu. Ali ajmo postaviti još nekoliko hipotetskih pitanja? Sve da se ta autocesta preko Trebinja i Podgorice, prema Albaniji sutra završi a Crna Gora kao najnaprednija u pregovorima sa EU prva uđe u EU eto ti novog „belaja“. Šest graničnih prijelaza, ulaz, izlaz u EU. Četiri su države(RH,BiH,CG,AL) na svakom prijelazu su čekanja na ukupnoj udaljenosti od 170 km . Vrlo teška misija. Promet se mora povećavati. To je jednostavno tako. No, mi moramo donositi zrele odluke koji kapacitet prometnica graditi Kako se tu postaviti u realnom vremenu? Nisam na ovim prostorima od nikoga naučio približno zrelo razmišljanje. Samo improvizacije.

Kakav profil prometnica i prometnih mreža trebamo ? Komično je pa i tužno bilo slušati konavoskog načelnika Boža Lasića koji je doživio stres zbog prometnih gužvi,.. da bi izjavio: „Nije svako zlo ni za zlo“. U prijevodu, treba da se problem pojavi da bi se politika digla na noge? Oni uvijek gledaju podcjenjivački na ovaj Jadransko-jonski ko-

ridor, sjetimo se samo S. H. Dončića kad je izjavio da neće on vodit autocestu do svakog sela kad je bio ministar prometa. Netko treba znati prezentirati vrhu države da se ne radi o par sela nego o velikom transeuropskom koridoru koji do sada nije postojao te da je promet tim koridorom debelo iznad 14000 vozila. Ogromne su mogućnosti toga koridora. Od novih tržišta, turizma, trgovine, transporta, naprosto je nezamislivo da ljudi koji vode državu prije svih, premjer Plenković te vođa najače opozicijske stranke S.H.Dončić to ne percipiraju? Kako je moguće zamisliti takvo sljepilo naših političara. Izgleda da jest.! Danas sve podatke imate na internetu i možete ih dobiti preko AI (umjetne inteligencije). Mi koji pišemo o tome i koje zanima ta problematika, živimo u tom prostoru i naprosto si izložen htio ili ne tim ogromnim gužvama, nastojimo informirati i upoznati građane. Doživljavaju te čudakom a radiš zapravo nečiji tuđi posao za koji je on plaćen. I radije će se oglušiti o dobar savjet jer ga je sramota priznati da ne zna a onda će nakon određenog vremena to isto on sam predložiti. **Kakva nam cesta treba kroz Konavle ? Treba nam AUTO-CESTA u uskoj prostornoj spirali jer je autocesta jedina linearna mreža koja zbog više traka može samu sebe regulirati u slučaju zastoja. Mora imati kapacitet u vršnim ljetnim mjesecima da primi što veći broj vozila a da ne remeti život ljudi u uskom prostoru kroz koji prolazi. Ključni pokazatelj je broj vozila na mjernoj točki u Župi dubrovačkoj koji kaže da je prosječni dnevni broj vozila na godišnjoj razini 16300 vozila a u ljetnooj špici 25000-30000 vozila. To je ključan faktor, ljetni maksimum zbog prometa kojega generira zračna luka Čilipi (3 milijuna putnika) i granični prijelazi Karosovići i Vitaljina te luka Dubrovnik.** Nemojmo zaboravit da se promet u ovim ljetnim gužvama odvijao i cestom od Trebinja prema (via Zupci/Sitnica) Meljinama(Herceg Novi) i da je po pisanju ta mošnjih medija bilo dosta poteškoća na prelazu u Zupci/Sitnica. **Moramo shvatiti da se stvari oko nas mijenjaju i ako ne shvatimo te prilike ili ne shvatimo na vrijeme „lupit će nas po glavi“.** Dat ću primjer ? Ako bi se ogradila dionica Rudine-Osojnik koji nema rentabilni broj vozila za autocestu (ispod dest tisuća prosjek). Nije li suludno održavati cestu sa gubitkom umjesto da je napravimo do granice sa Crnom Gorom i tako utječemo na rentabilnost ukupne

dionice tim pravcem, reguliramo zastoje, otvaramo novi koridor i na kraju krajeva naplatimo cestarinu. **Kakve su pogubne odluke donesene, to je više nego KATASTROFA.** Iznad dionice Rudine Osojnik u planu je druga autocesta Stolac Trebinje kroz BiH na samo 20 km udaljenosti. Zasada je to teško objašnjivo. **GPS sve može promijeniti ali samo nešto malo u špici sezone.** Osobno će se promet dizati,... e sad kojom dinamikom to je veliko pitanje ali osobno smatram da su južni koridori zanimljiviji turistima od onih kroz Slavoniju. Turisti će dominirati prometom na autocestama i tek kad te brojke dovoljno narastu može se razmišljati o koridorima u zaleđu (J/, a/c). Osim ako nas ne nešto posebno ne iznenadi kao promet trgovine u tom novom koridoru.

Razmišljanja o prometu kroz Boku kotorsku sa čisto stručne strane

Vlasti u Crnoj Gori razmišljaju o spoju ceste sa graničnog prijelaza Debeli Brijeg, kroz pod Orjensku zonu koja uključuje navodno tunel od nekih 5 km te most od Kumbora prema Luštici. Nije mi se namjera petljati u unutarnje stvari susjedne države... to mi ne pada na pamet. No s obzirom na prometne gužve i probleme tipa uskih grla, sa obje strane granice držim da od nekih novih prijedloga ne bi trebalo bježati. Onoliko koliko poznajem strukturu prometa oko gradova ili gusto naseljenih područja bilo bi dobro proučiti iskustva trećih razvijenih država koje tranzitni promet u pravilu vode periferijom grada ili urbane cjeline. Vjerujem da nikome ne prija situacija da mu magistralom ispred kuće u jednom danu prođe 20 000 vozila a još gore kad se promet zablokira poput situacije u Konavlima pa onda uz cestu poslije toga treba kupiti kubike otpada. Ne možeš stići do posla u spenzu,...do hitne,... gotovo nigdje. Ukoliko bi se išlo sa koncentričnom mrežom u Boki kotorskoj koja bi pretpostavljala most Verige i tunel ili most Kobila-Luštica (ne isključuje prsten Kumbor Luštica) to je samo jedna od varijanti onda bi se trebalo ići na granični prijelaz Đurinići/Molunat što bi za žitelje tog područja bilo itekako zanimljivo i poželjno na hrvatskoj strani. Poslije toga ostalo bi crnogorskoj strani da uz pomoć EUa završe taj koridor od cca 80 ak km do albanske granice što je neuporedivo kraća i brža opcija. Treba stajati čvrsto na nogama ne zalijetati se sa kod prometnih mreža nego ići postupno kako bi nogometaši rekli: „Korak po korak“. Pa što vrijeme donese.

BALDO METKOVIĆ

SRĐ JE GRAD

37 tisuća tona domoljublja

Trideset sedam tisuća tona. Otprilike dvije tisuće kamiona nosivosti 20 tona. Teški metali, otpadna ulja i druge toksične tvari. Dio otpada navodno je stizao i iz Italije, Slovenije i Njemačke. Teško je zamisliti nešto gore od toga da godinama truješ vlastitu zemlju, vodu i ljude koji na toj zemlji žive. A još je teže zamisliti da se sve to događa praktički pred očima sustava koji bi tu zemlju i te ljude trebao štititi.

Nije baš da nitko ništa nije primijetio. Građani, udruge i aktivisti godinama su upozoravali. Ali kod nas postoji jednostavan način rješavanja takvih problema. Onoga tko upozorava proglasiš zelenim, crvenim, lijevim ili nekim drugim vragom i – problem riješen. Barem dok otrov ne dođe do vode. A sada je došao i do vode.

I tu priča o domoljublju postaje posebno zanimljiva. Ekipa koja nas desetljećima sustavno truje mržnjom, nepotizmom i nacionalizmom uspjela je usput otrovati i ono u što se najviše kune – „svetu hrvatsku zemlju“. Političku odgovornost za sustav koji je desetljećima upravljao tom „utvrdom“ teško je prebaciti na nekoga drugoga. Jer Lika je „njihova utvrda“. Tamo se desetljećima zna tko je gazda, tko smije govoriti o Hrvatskoj, i tko dijeli potvrde o domoljublju. Samo, izgleda da domoljublje nema baš nikakve veze s tim je li zemlja koju toliko voliš zatrovana.

Jer domoljublje bi, barem mi tako mislimo, trebalo počinjati brigom za vlastitu zemlju. Doslovno za zemlju. Za vodu koju ljudi piju, tlo na kojem proizvode hranu i zrak koji udišu. Ako to nije domoljublje, teško nam je razumjeti što jest.

Kod nas se, međutim, domoljublje već dugo mjeri nekim drugim jedinicama: brojem zastava, brojem „Domoljublja“ koncerata, veličinom Gospe iznad pozornice i količinom ruke na srcu dok svira himna. Bilo je zato gotovo dirljivo gledati jučer slike sa Sinjske alke. Ekipa koja desetljećima vlada tom političkom utvrdom sjedi u svečanoj loži, desnica na srcu, i pjeva: „Ako ne znaš što je bilo nek ti kaže Lika...“ A svi dobro znamo što je bilo.

Broj stanovnika Like desetkovan je od rata do danas. Tvrtke koje su tamo radile nestale su u privatizaciji. Poljoprivreda je potaracana. Prostorni planovi omogućili su devastaciju najvrijednijeg dijela prostora. Mladi odlaze. A sada otkrivamo i desetke tisuća tona otpada zakopanog u zemlji.

Ali njima nitko neće govoriti što je bilo. Njima je, zapravo, sasvim dobro. Vrhunski žive od domoljublja. Jer domoljublje po njihovoj definiciji nije država bez korupcije, funkcionalne institucije, čista voda, zdrava zemlja i sustav koji neće dopustiti da netko godinama zakopava tisuće tona otrova pokraj grada. I za tih 37.000 tona pronaći će se rješenje. Natječaji, sanacija, sanacija manjkavo odrađene sanacije, novi ugovori, novi unosni poslovi...

A onda smo saznali i da je Hrvatska kao rješenje poslala upite na 52 adrese diljem svijeta ne bi li hitno pronašla nekoga tko bi preuzeo dio našeg otpada. To je već ozbiljan sustav gospodarenja otpadom. Pošalješ mail. Pa čekaš odgovor. Zašto se zafrkavati sa sitnicama poput izgradnje modernih centara za gospodarenje otpadom, sortirnica, reciklažnih dvorišta, edukacije građana i stvarnog sustava odvajanja i zbrinjavanja otpada kad možeš otvoriti Outlook i riješiti problem?

Ne treba se pritom praviti da je Lika neki udaljeni problem koji s nama u Dubrovniku nema nikakve veze. Vrijedi se zapitati kamo zapravo odlazi naš otpad. Jer sličnu filozofiju gospodarenja otpadom godinama gledamo i u Dubrovačko-neretvanskoj županiji. Umjesto funkcionalnog modernog centra, sortirnica, reciklažnih dvorišta i ozbiljnog sustava odvajanja otpada, mi smo osigurali novac da se otpad kamionima vozi negdje daleko. Iza sedam gora i sedam mora. Tamo negdje gdje ga više ne vidimo. A kad ga ne vidimo – valjda ga nema. Osigurali smo i novac za penale koje godinama plaćamo jer ne ispunjavamo ciljeve odvajanja otpada. I zaista, što više čovjek može tražiti? Posebno je fascinantna sudbina jedne obične vrećice smeća s Lastova ili Korčule. To je već epsko putovanje. Zamisli

vrećicu koja svoj život započne u Veloj Luci. Ukrcaju je u kamion. Prođe cijelu Korčulu. Uđe na trajekt. Prebaci se do Orebića. Prođe Pelješac. A onda dolazi vrhunac putovanja. Naša vrećica prelazi Pelješki most i usput može uživati u prekrasnom pogledu na more, Pelješac i jedno od najvećih hrvatskih infrastrukturnih čuda – most koji samo četiri godine nakon otvaranja mora u sanaciju zbog pukotina i problema s armaturom. Prava mala turistička atrakcija uključena u cijenu prijevoza otpada. Nakon panoramskog razgledavanja Pelješkog mosta vrećica nastavlja svoje putovanje cestama i autocestama još stotine kilometara i, nakon cjelodnevnih turističkih ture po Hrvatskoj, konačno završava negdje iza nekog brda, na nekom odlagalištu za koje većina ljudi koji su tu vrećicu bacili nikada nije čula. Četiristo i više kilometara za saket smeća. Ako to nije održivi razvoj, ne znam što jest. Bitno je samo da je smeće otišlo iz našeg dvorišta. Kamo? Ne pitaj.

I zato problem Gospića nije samo problem Gospića. To je problem države koja desetljećima nije uspjela izgraditi normalan sustav gospodarenja otpadom, ali je zato izgradila savršen sustav prebacivanja otpada iz jednog kraja Hrvatske u drugi. Dok ga negdje više nitko ne vidi. Sve dok ga ponovno ne iskopamo ili pronađemo u vodi koju pijemo. Ljudi su upozoravali. Samo ih nitko nije htio slušati. I možda je upravo to najstrašnije u cijeloj priči. Umjesto izvanrednog stanja, umjesto trenutnog utvrđivanja odgovornosti i mobilizacije svih raspoloživih resursa da se zaštite voda, zemlja i ljudi, umjesto bijesa javnosti i prosvjeda, umjesto reakcija onih koji su inače spremni braniti Hrvatsku od svakoga i svega – mi plješćemo istim ljudima dok sjede u svečanim ložama. Ruka na srcu.

Zastava iznad glave.

Pitaj svaki kamen...

A ispod nogu – 37.000 tona otpada.

Jer Lika je njihova utvrda. Samo što su je, braneći je desetljećima od svih mogućih neprijatelja, nekako uspjeli iseliti i zaboravili obraniti od otrova.

SRĐ JE GRAD

www.libertas.tv

LTV TO GO

**SKINI.
POKRENI.
GLEDAJ!**

DUBROVNIK U FOKUSU
SVJETSKIH MEDIJA

Dubrovnik kao primjer uspješnog upravljanju turizmom

Gradonačelnik Dubrovnika Mato Frančević dao je intervju britanskom Daily Expressu, jednom od najčitanijih britanskih medija u Ujedinjenom Kraljevstvu koji mjesečno doseže do oko 69 posto britanske online populacije. U razgovoru s novinarkom Emily Wright, koja za Daily Express prati svjetske i turističke teme, predstavio je iskustvo Dubrovnika u suočavanju s izazovima koje donosi globalna popularnost destinacije. Posebno je značajno što je iskustvo Dubrovnika u članku predstavljeno kao primjer drugim povijesnim i turistički popularnim destinacijama koje se suočavaju sa sličnim izazovima. Dubrovnik se tako pozicionira kao grad koji je iskustvo intenzivnog turističkog rasta pretvorio u konkretan model održivog i odgovornog upravljanja turizmom, uz

istodobnu zaštitu povijesne baštine i očuvanje kvalitete života svojih građana. Autorica u članku posebno ističe projekt "Poštujemo Grad", upravljanje dolascima kruzera i prometnim opterećenjem, korištenje podataka u realnom vremenu te niz mjera usmjerenih na zaštitu povijesne jezgre.

Dubrovnik i fenomen serije "Igra prijestolja" pritom se navode kao primjer destinacije koja se suočila s naglim porastom turističkog pritiska, ali je kroz sustavne i dugoročne mjere uspjela napraviti značajan iskorak u upravljanju turizmom. Gradonačelnik Frančević govorio je o tome kako je Dubrovnik

iskustvo naglog rasta turističke popularnosti pretvorio u poticaj za uvođenje kvalitetnijeg, odgovornijeg i dugoročno održivog upravljanja destinacijom. Naglasak je pritom stavljen na pronalaženje ravnoteže između razvoja turizma, kvalitete života građana te zaštite kulturne i povijesne baštine.

Daily Express dio je grupacije Reach plc, najvećeg komercijalnog izdavača vijesti u Ujedinjenom Kraljevstvu i Irskoj. Grupacija objavljuje niz vodećih britanskih medijskih brendova, a njezin široki doseg dodatno potvrđuje važnost međunarodne vidljivosti Dubrovnika i njegovo iskustva u upravljanju turizmom.

SPORTSKI TEREN U ZLATNOM POTOKU

Započela sanacija i obnova

U sklopu redovitog održavanja sportske infrastrukture započeli su radovi sanacije i obnove sportskog terena Zlatni potok. Radovi obuhvaćaju uklanjanje dotrajale gumene obloge, gletanje i bojanje tribina te uklanjanje grafita. Uredit će se i ograda sportskog terena uklanjanjem oštećenog žičanog pletiva te nabavom i ugradnjom novog. Također, predviđeno je bojanje nosive pocinčane podkonstrukcije, obnova sportske podloge s iscrtaivanjem linija te izvedba manjih bravarskih radova. Radovi na sportskom terenu Zlatni potok dio su kontinuiranog programa održavanja i obnove sportske infrastrukture Grada, a cilj zahvata je osigurati kvalitetnije, sigurnije i ugodnije uvjete za korištenje sportskog terena svim građanima, posebice djeci, mladima i rekreativcima.

LIBERTAS.TV

DJEČJI KANTUN

OD PONEĐELJKA DO PETKA U 19,45

**PREMIJER PLENKOVIĆ I
ŽUPAN PEZO NA
29. MARATONU LAĐA
NA NERETVI**

Pobjednici iz Metkovića i Komina

Ekipe Crni put iz Metkovića i Gusari iz Komina pobjednici su 29. Maratona lađa na Neretvi, jedinstvene sportske i kulturne manifestacije koja već gotovo tri desetljeća okuplja najbolje lađarske posade te tisuće gledatelja uz cijeli tok rijeke Neretve.

Ovogodišnjem Maratonu lađa nazočio je župan Dubrovačko-neretvanske županije Blaž Pezo sa suradnicima, a manifestaciju su svojim dolaskom uveličali predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković, potpredsjednik Vlade i ministar prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Branko Bačić, potpredsjednik Vlade i ministar poljoprivrede, šumarstva i ribarstva David Vlačić, potpredsjednik Vlade i ministar financija Tomislav Čorić te ministrica zaštite okoliša i zelene tranzicije Marija Vučković.

Nazočan je bio i izaslanik predsjednika Hrvatskoga sabora, saborski zastupnik i gradonačelnik Metkovića Dalibor Milan, kao i brojni načelnici, gradonačelnici, saborski zastupnici te drugi uzvanici.

Župan Pezo, zajedno s izaslanicom predsjednika Republike Hrvatske Melitom Mulić i gradonačelnikom Metkovića Daliborom Milanom uručio je medalje i veliki štit kneza Domagoja pobjedničkim ekipama.

Maraton lađa najveća je tradicionalna sportska manifestacija doline Neretve i jedno od najprepoznatljivijih događanja na hrvatskom jugu.

Natjecatelji su i ove godine veslali zahtjevnu dionicu dugu 22,5 kilometra, od Metkovića preko Opuzena do cilja u Pločama, u tradicionalnim neretvanskim lađama – autohtonim plovilima koja stoljećima predstavljaju simbol života uz rijeku Neretvu.

Više od samoga sportskog natjecanja, Maraton lađa čuva bogatu baštinu neretvanskoga kraja, a iz godine u godinu okuplja više od 400 veslača i desetine tisuća gledatelja, kao jedna od najznačajnijih turističkih manifestacija Dubrovačko-neretvanske županije.

31. OBLJETNICA VRO OLUJA I PROSLAVA DANA POBJEDE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DANA HRVATSKIH BRANITELJA

Župan sa suradnicima u Kninu

Župan Blaž Pezo, sa zamjenikom Joškom Cebalom i pročelnicama Žaklinom Marević i Đurđicom Popović, nazočio je obilježavanju 31. obljetnice VRO Oluja te proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja u Kninu.

Župan sa suradnicima, u sklopu izaslanstva Hrvatske zajednice županija, položio je vijenac kod spomenika hrvatske pobjede "Oluja 95".

Središnji program obilježavanja održan je na stadionu NK Dinara i na kninskoj tvrđavi, na kojoj je uz intoniranje hrvatske himne i počasne plotune podignuta zastava Republike Hrvatske.

Točno u 9 sati i 43 minute, u vrijeme kada su 5. kolovoza 1995. godine hrvatske snage ušle u Knin, zazvonila su kninska crkvena zvana, a zatim je, na kninskoj tvrđavi, pročitana povjesnica Oluje i imena hrvatskih branitelja poginulih i nestalih tijekom te operacije.

Svečanost je uveličao prelet Akrobatske grupe Krila Oluje i višenamjenskih borbenih aviona Rafale koji su, nakon Knina, nastavili prelet nad Hrvatskom. Izvedena je i pokazna vježba združenih sposobnosti Oružanih snaga Republike Hrvatske i MUP-a.

PREDSJEDNIK VLADE
U RADNOM POSJETU
METKOVCU

Ulaganja vrijedna gotovo 250 milijuna eura

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković, s potpredsjednicima i ministrima, boravio je u radnom posjetu Metkoviću gdje su ga, u ulozi domaćina, dočekali župan Blaž Pezo te gradonačelnik Metkovića Dalibor Milan.

U prostorijama Gradske uprave održan je radni sastanak sa svim čelnicima jedinica lokalne samouprave s područja doline Neretve na kojem su istaknuta brojna ulaganja na ovom području.

‘U ovom trenutku, u dolini Neretve provode se ulaganja vrijedna gotovo 240 milijuna eura. Spomenut ću samo projekt brane na Neretvi s cjelokupnim sustavom protiv zaslanjenja vrijedan 85 milijuna eura. Svakako, u velikom smo ciklusu ulaganja u obrazovanje u svim neretvanskim gradovima, radi-

mo na projektu doma za starije, realiziramo prometne i komunalne projekte. Posebno zahvaljujem na potpori projektu glazbene škole u Metkoviću te nastavku SIT tehnike’, poručio je župan.

Predsjednik Vlade Andrej Plenković zahvalio je županu te pohvalio rad žu-

panije i suradnju s jedinicama lokalne samouprave.

Radnom sastanku nazočili su potpredsjednici Vlade Branko Bačić, Tomislav Čorić i David Vlačić te ministrica Marija Vučković.

Radni sastanak održan je i s Udrugom lađara.

CENTAR ZA PODUZETNIŠTVO DUBROVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE

Poduzetnički inkubator Ploče nastavlja put CO₂ neutralnog poslovanja

Centar za poduzetništvo Dubrovačko-neretvanske županije nastavlja provoditi aktivnosti usmjerene prema održivom poslovanju i smanjenju utjecaja na okoliš. Kroz nastavak suradnje u okviru projekta GECO2, operativni procesi Poduzetničkog inkubatora Ploče i dalje ostaju CO₂ neutralizirani, čime ovaj inkubator zadržava status prvog CO₂ neutralnog poduzetničkog inkubatora u Republici Hrvatskoj.

Neutralizacija emisija stakleničkih plinova ostvaruje se otkupom ugljičnih kredita od poljoprivrednika iz doline Neretve koji svojim poljoprivrednim praksama doprinose vezivanju uglji-

ka i smanjenju emisija. Na taj se način kompenziraju procijenjene emisije nastale radom Poduzetničkog inkubatora Ploče, uključujući i dio emisija povezanih s aktivnostima poduzetnika koji koriste inkubacijske prostore. Ova aktivnost provodi se kroz projekt Green Economy and CO2.2 (GECO 2.2), financiran kroz program Interreg VI-A Italija – Hrvatska 2021. – 2027. koji provodi Dubrovačko-neretvanska županija s ciljem razvoja dobrovoljnog tržišta ugljika te povezivanja gospodarstva i poljoprivrede kroz inovativan sustav ugljičnih kredita.

Centar za poduzetništvo od samog početka prepoznao je važnost ovakvog

modela te njegovim nastavkom potvrđuje svoju predanost održivom razvoju, odgovornom upravljanju resursima i aktivnom doprinosu ublažavanju klimatskih promjena. Istovremeno, ovakav pristup pruža dodatnu potporu lokalnim poljoprivrednicima stvaranjem nove vrijednosti kroz primjenu održivih poljoprivrednih praksi.

Uz svakodnevnu podršku poduzetnicima kroz savjetovanje, mentorstvo, edukacije i razvoj poduzetničke infrastrukture, Centar za poduzetništvo Dubrovačko-neretvanske županije nastavlja razvijati modele poslovanja koji povezuju gospodarski razvoj, inovacije i zaštitu okoliša.

Ponosni na doprinos hrvatskih branitelja s dubrovačkog područja

Predstavnici Udruge dubrovačkih branitelja HRM sudjelovali su u Kninu u obilježavanju 31. obljetnice vojno-redarstvene operacije Oluja te Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja.

Sudjelovanjem u središnjoj državnoj svečanosti članovi Udruge odali su počast svim hrvatskim braniteljima, a posebno poginulim i preminulim hrvatskim vitezovima koji su svoje živote utkali u stvaranje slobodne i neovisne Republike Hrvatske.

“Operacija Oluja predstavlja jedan od najsvjetlijih trenutaka novije hrvatske povijesti i simbol je zajedništva, hrabrosti i odlučnosti hrvatskih branitelja u obrani domovine. Naša je trajna obveza čuvati uspomenu na Domovinski rat, njegovati istinu o

stvaranju hrvatske države te poštovanje prema svim sudionicima koji su pridonijeli slobodi koju danas živimo.

Posebno smo ponosni na doprinos hrvatskih branitelja s dubrovačkog područja i pripadnika Hrvatske ratne mornarice koji su tijekom Domovinskog rata dali nemjerljiv doprinos obrani krajnjeg juga Hrvatske i oslobađanju okupiranih područja.

Udruga dubrovačkih branitelja HRM i dalje će svojim djelovanjem promica-

ti vrijednosti Domovinskog rata, čuvati uspomenu na hrvatske branitelje te aktivno sudjelovati u obilježavanju svih važnih obljetnica iz novije hrvatske povijesti.

Svim hrvatskim braniteljima, članovima njihovih obitelji te građanima Republike Hrvatske čestitamo Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.”, rekao je predsjednik Udruge Mato Barišić, borac u mirovini.

UDRUGA DUBROVAČKIH BRANITELJA HRM

INFO VIJESTI

NAJAVA

Proslava Velike Gospe u Postranju

Župa Velike Gospe u Postranju svečano proslavlja svoju nebesku zaštitnicu. Središnje euharistijsko slavlje na svetkovinu Velike Gospe u subotu 15. Kolovoza u 10 sati predvodit će mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. dr. sc. Petar Palić. Istoga dana u crkvi će se slaviti još dvije mise. Misu u 7 sati predslavit će don Marijan Slukan, a večernju misu u 19 sati župnik don Nikola Berisić. Uoči blagdana, 14. kolovoza, misa će biti 19:30, a ispovijed u 20 sati.

TZ GRADA

Najave za vikend

Danas, u petak, 14. kolovoza, posjetitelji očekuju bogat program na nekoliko lokacija. U sklopu Lopudskog ljeta, na lopudskoj rivi u 21 sat bit će izveden Baletissimo - „Grizula/Plakir“. Program se nastavlja u 22 sata, kada će na šetnici u Uvali Lapad, u sklopu manifestacije „Ulicama našeg Grada“, nastupiti Klapa Kolafjaka. Istog dana, u petak 14. kolovoza, u Rožatu pokraj crkve, održati će se koncert Matka i Brane, s početkom u 22 sata. Sutra u subotu, 15. kolovoza, u sklopu Zatonskog ljeta i Feste Velike Gospe, u Vrbici će u 7.30 sati nastupiti Klapa Malfi. Većernji program nastavlja se na Koločepu, gdje

će u sklopu Koločepskog ljeta u 22 sata koncert održati Hari Rončević.

DUBROVAČKE SLIKE I (NE)PRILIKE

Riješite stara stabla

Evo, ulica Iva Vojnovića se uređiva, dotjeriva se sa novim stablima. A trebalo bi i stara stabla urediti, evo jedan veliki bor koji se nagnuo i samo što ne padne nekome glavu ili na auto u blizini bankomata i butige. Kažu stručnjaci da na stabilnost zrelih stabala može utjecati više čimbenika među kojima su dugotrajna suša te karakteristika tla i terena. Znači lakše je spriječiti nego liječiti. Trebalo bi ga skinuti.

ZDRAVKO TROJANOVIĆ TROJO

Orašac dobio nove dijelove mreže

Vodovod Dubrovnik izgradio je 150 metara nove mreže vodoopskrbe i 130 metara nedostajuće mreže javne odvodnje na predjelu Konjevac u Orašcu. "S obzirom da se Aglomeracija Dubrovnik pripremala dugo prije nego smo dobili novce iz EU fondova, bili smo svjesni da će u međuvremenu na terenu dolaziti do promjena i da neće moći sva kućanstva biti obuhvaćena tim projektom. Ali odmah smo tamošnjim stanovnicima obećali da oni koji se nisu našli u obuhvatu Aglomeracije ne trebaju brinuti jer će se njih naknadno riješiti u organizaciji Vodovoda. Sada smo dio tog obećanja ispunili izgradivši ove nedostajuće dijelove mreže na Konjevcu, kao što smo to prethodno napravili i u Ulici pod Đurđevom crkvom" - rekao je ovom prigodom direktor Vodovoda Dubrovnik Lukša Matušić.

Ovi radovi na mreži javne odvodnje iskorišteni su i kako bi se modernizirala vodoopskrbna mreža tog dijela

Orašca i na taj način dugoročno osiguralo stabilnost opskrbe pitkom vodom. "Cilj nam je riješiti sve zaostale točke poput ove, ali to nažalost ne ovisi uvijek o nama. Tako da za neke dijelove čekamo rješavanje imovinsko-pravnih odnosa ili drugih zapreka, a čim se okolnosti za to stvore Vodovod će rea-

girati i nastaviti s izgradnjom i tih dijelova sustava javne odvodnje. Želja nam je osigurati pristup mreži gdje god je to zaista moguće napraviti" - zaključio je Lukša Matušić. Ove radove Vodovod je financirao vlastitim sredstvima, a cijela investicija bila je vrijedna oko 82 tisuće eura s PDV-om.

‘STRAIGHT TO R’N’R #2’ STIŽE U DUBROVAČKE KNJIŽNICE

Dvije autorske vizije rock ‘n’ rolla kroz fotografski objektiv

U ponedjeljak, 17. kolovoza, u 20 sati, u izložbenom prostoru Narodne knjižnice Grad bit će otvorena izložba fotografija „Straight to R’n’R #2“ odnosno „Objektivom u rock ‘n’ roll“, Anastazije Vržine i Željka Jelenskog. Riječ je o projektu koncertnih fotografa koji kroz različite estetske i tehničke pristupe bilježe energiju, emociju i neponovljivost glazbenoga trenutka.

Izložba „Straight to R’n’R“ je premijerno predstavljena prije trinaest godina, a prošle je godine obnovljena i reinterpretirana u suradnji s partnerom Ars kopijom, u čast Željku Jelenskom, cijenjenom koncertnom fotografu koji je preminuo krajem 2023. godine. Nakon

prošlogodišnjih izložbi u Šibeniku, Puli i Novom Vinodolskom, turneja se ove godine nastavlja u Dubrovniku, Bjelovaru i Splitu. Koncept izložbe nastao je spontano, u razgovoru dvaju fotografa pred početak jednog koncerta. Ideja se razvila u autorski dijalog u kojem su Vržina i Jelenski fotografirali izvođače u istom ili različitim trenucima, iz vlastitih, prepoznatljivih perspektiva. Njihove fotografije tako otkrivaju koliko se jedan glazbeni nastup može razlikovati kada ga promatraju dva fotografska senzibiliteta. U novom postavu „Straight to R’n’R #2“ bit će predstavljene odabrane fotografije iz prvoga postava, pojedini radovi tehnički i vizualno pri-

lagodeni novom izložbenom formatu, kao i dosad neizlagane fotografije. Na fotografskim parovima (formata 50 × 70 centimetara) publika će moći vidjeti Nicka Cavea, Rammstein i Macy Gray, kao i modificirane radove Rogera Wattersa, Santane, Skunk Anansie, Billyja Idola, Faithlessa i Massive Attacka. Iz prvoga postava bit će predstavljeni i radovi s izvođačima poput Shakire, Lennyja Kravitz, Massima, Parnog valjka, Bon Jovija, Tarje Turunen, Darka Rundeka i Joes Cockera.

Izložba „Straight to R’n’R #2“ bit će otvorena u izložbenom prostoru Narodne knjižnice Grad do kraja kolovoza.

DOM KULTURE U CAVTATU

U Cavtatu održan prvi koncert Dječje klape Škatulica

U ponedjeljak je u Domu kulture u Cavtatu održan prvi koncert Dječje klape Škatulica, pod nazivom „Priče iz Škatulice“.

Koncert je održan u organizaciji Turističke zajednice Općine Konavle, a u program nas je uvela gospođa Ana Radojević Uhodić. Turistička zajednica i ovoga ljeta nastavlja s lijepim koncertima i događanjima koja okupljaju domaće ljude i naše goste.

Djevojčice i dječaci iz klape Škatulica, pod vodstvom profesorice Sanje Kovačić, pokazali su koliko se truda, rada i ljubavi ulaže u očuvanje klapske pjesme. Izveli su niz poznatih narodnih i dalmatinskih pjesama, a publika ih je nagradila velikim pljeskom.

U radu s klapom Sanji veliku pomoć pružaju gospođe Marija Prlenda i Ro-

mana Zglav, koje svoje slobodno vrijeme nesebično koriste kako bi pomogle djeci i cijeloj klapi. Takav trud i odricanje zaslužuju posebnu pohvalu i zahvalnost.

Posebno su lijepi bili nastupi gospara Fabijana Pavla Medveška i Dražena Bratulića, koji su izveli pjesme „Caruso“ i „Neka cijeli ovaj svijet“. U jednom trenutku uključila se i publika pa smo svi zajedno zapjevali.

Posebnu pohvalu zaslužuje i Nikša Car, koji je izvrsno pratio izvođače na klaviru. Nikša studira klavir na akademiji, a njegov talent, sigurnost i muzikalnost bili su vidljivi tijekom cijele večeri.

Načelnik Lasić ovom je prilikom napomenuo kako želi spomenuti i sestre Sanju i Suzanu Pletikosić, koje su došle živjeti u Konavle i ovdje zasnovale svoje

obitelji. Danas je jedna Kovačić, a druga Fiorenini. Život ih nije poštudio teških trenutaka i velike tragedije, o kojoj danas nećemo govoriti. Život liječi, ali neke rane nikada potpuno ne zaliječi.

Ipak, obje su svojim talentom i radom mnogo dale našoj zajednici. Suzana svojim glasom, a Sanja svojim pedagoškim radom s djecom. Rezultati toga rada danas su jasno vidljivi. Dječja klapa Škatulica najbolji je dokaz koliko se ljubav, znanje i upornost mogu pretvoriti u nešto lijepo i vrijedno.

Ovo je i dokaz da ljudi koji dosele u naš kraj svojim radom, trudom i odgovornošću mogu itekako oplemeniti zajednicu u kojoj žive.

Kao načelnik mogu samo reći: hvala vam na svemu što ste dale i što još uvijek dajete Konavlima.

Kružni križni put Milice Bravačić

U crkvi Uznesenja (poznatoj kao crkva sv. Tereze), postavljena je dvostrana umjetnička instalacija autorice Milice Bravačić. Kružni križni put umjetnička je instalacija inspirirana biblijskom temom žrtvenog stradanja i duhovne patnje Isusa Krista. Dvostrani križ sastavljen je od 14 krugova metaforično zamišljenih kao 14 postaja Kriznog puta prema raspeću na Golgoti, ozloglašenom mjestu pogubljenja izvan jeruzalemskih vrata, poznatom kao mjesto lubanje.

Slijedom 14 krugova, prednja strana križa prikazuje foto-zapis samotne šetnje nakon obilne kiše u ranu večer 11. veljače 2026. Dok se sumrak pojačavao, a maglovito nebo ispunjavalo tmicom, put prema glavnom dubrovačkom groblju polako se pretvarao u mistični doživljaj: svakim narednim korakom po presijecima okomica i horizontala morta kamenih staza, poput tamnih oblaka uskovitlanih vjetrom, sjetne su misli pritiskale dušu, a stope odjekivale kroz tišinu i gustu napest vlažnog zraka... iznenada je bljesak munje rasvijetlio pomisao da hod u blizini slikovitog groblja prerasta u jeku koraka Isusa Nazarećanina dok bolno posrće prema svom kraju. Vrijeme se urušilo i krug zatvorio u spoznaji da čovječanstvo ponavlja svoj tragični ciklus nasilja i terora. Već tri duge godine neprekidno svjedočimo užasnom istrebljenju nevinih i to u onoj istoj zemlji u kojoj se prije više od dva tisućljeća odigrala Kristova muka.

Obilaskom instalacije s druge strane ukazuje se niz od 14 kružnih prizora koji nisu metafore Kriznog puta već foto-dokumenti sadašnjeg genocida u Gazi. Svaki od njih potresno je svjedočenje koje nas suočava sa drastičnim prizorima nadljudske patnje kroz uskraćivanje hrane i nanošenje svih oblika neizrecive tjelesne i duševne boli.

Stoga je Palestinski križni put poziv na solidarnost, suosjećanje i razumijevanje da Kristova duboko humanizirajuća učenja žive samo ako nas potaknu na djelovanje tamo i kada je to potrebno.

Instalacija je ostvarena uz pomoć dominikanskog samostana, a na savjet povjesničara Ivana Viđena i uz podršku Marka Mijatovića, dizajnera svjetla Ljetnih igara i opreme Ljetnih igara.

NULA – NIŠTICA – NIŠTA

Sve ima svoj početak i kraj

I mi ćemo početi razmišljati o brojevima, počevši od nule ili ništice koja je zadnja ušla među brojeve. Nula dolazi u hrvatski i ostale jezike od latinskoga nullus, a, um (= nijedan, nijedna, ni jedno). Latinsko nullus je nastalo od ne-ullus = ne-ikoji, ne-itko, ne-ikakav.

Povijest ništice – nule - cifre

1. Prema antičkoj definiciji pojma broja, po kojoj je broj vrijedio kao mnoštvo koje je sastavljeno od jedinica, nula se nije smatrala niti ubrajala u brojeve.

2. Nula je brojni znak koji sam po sebi nema vrijednosti, ali stoji namjesto odsutnih veličina u brojevima. Ona dobiva svoju vrijednost tek uz druge brojeve, a ne kad je sama za sebe.

3. Nula nije broj – i zato je susrećemo samo u kombinaciji s nekim pravim brojem koji stoji pred njom, po čemu nula, moć novog rađanja, snagom toga broja dobiva i simbolizira novi ciklus.

4. Nula se počela bilježiti znakom o vjerojatno kao skraćenica od grčkoga o(uden) = ništa.

5. Najstariji primjer koji nam pokazuje da se nula može nalaziti među brojevima nalazi se u darovnim tekstovima u hramu u Apollinopolis Magna (2. st. pr. K.), gdje je trokut shvaćen kao specijalni pravokutnik čija je jedna strana = nula (=ništa).

6. Mnoge kulture, koje su razvile kompliciranu matematiku, nisu poznavale nulu ili ništicu. Ni stari Egipćani ni stari Grci ni Rimljani nisu operirali s nulom.

7. Nulu ili ništicu prvi put su uveli stari Indijci već prije 4 tisuće godina i nazvali su je "sunya" i bilježili su je malim kružićem. To je vezano uz njihovu filozofiju, jer su tim znakom označavali prazninu ili nešto nepostojeće.

8. Nikomah iz Gerase (1. pol. 2. st. po K.) napominje: "dodavanjem ničega ničemu – iznosi ništa" (0+0 = 0).

9. Nula je poznata tek u 6. st. u indijskoj matematici kao znamenka (cifra). Prvi put je potvrđena nula 595. god. u jednom zapisu iz Gujarata. Ona je označena jednom točkom ili malim krugom.

10. U Kini je nula kao znamenka potvrđena tek u 8. st. po K.

11. Pretpostavlja se da je kod Olmeka oko 100. pr. K. u Srednjoj Americi prvi put pronađena nula u sklopu brojeva.

12. Mayi su se kao nasljednici kulture Olmeka služili na tri načina pisanjem nule. Najstarija poznata oznaka nule kod njih datira iz god. 357. po K. Označavali su je školjkom ili pužem ili zavojnicom (otvorena beskonačnost kroz zatvorenu beskonačnost). Dakle, Mayi su otkrili nulu i služili se njome gotovo 1000 godina prije nego je to bilo poznato u Europi. Nula je kod njih služila kao znak za Boga iskona, koji bijaše prije svakog početka.

13. Arapi su od Indijaca preuzeli taj znak ništice i nazvali su je "sifir". Od Arapa nula je ušla u ostale europske jezike kao cifra (chifre, ciphre, Ziffer) ili znak ili znamenka.

14. U Renesansi se razvilo tajnovito pismo u kojemu se umjesto slova služilo brojevnim znakovima, te je od "cifre" postala "šifra" tj. ugovoreni znakovi za tajno pismo. Takvu pismenu poruku mogao je pročitati samo onaj tko je poznao "kod", tj. ključ tajnoga pisma i koji je znao napisano dešifrirati.

Bio je to jedan divan, divan dan...

Naišla sam neki dan na jedan tekst (ne biste vjerovali na Facebooku pred kojim „kvando i kvando“ i sama poklekнем ma koliko uporno i gorljivo se ljutila na one kojima je pogled veliki dio dana i noći usmjeren na takve situacije). Na neki način potvrdio je sve ono o čemu nerijetko govorim, pišem, razmišljam i iza čega argumentirano stojim. Argumentirano jer su ipak određene lijepe godine iza mene, godine u kojima sam svjedočila brojnim situacijama događanjima, mijenama, dobrim, lošim, pozitivnim, negativnim, onima sa sretnim ili malo manje sretnim završecima... I znate što, sretna sam što mi pamćenje daleko seže jer ide do nekih divnih trenutaka koje na svu sreću nisam zaboravila, bar ne još. Možda je upravo i ova prepiska s vama najbolji način za ih zadržati blizu ili bar što bliže. A tekst je ustvari bila kratka snimka govora (razgovora) jedne naše poznate dramske umjetnice sa svojim suprugom koji je u tom trenutku bio na putovanju. Ali, bio je to u konačnici, bar mi se tako čini, i razgovor koji je povela sama sa sobom. U svom malom video uratku, ona je prepričala telefonski razgovor koji je vodila s njim na kraju dana. Na pitanje kako je provela dan, odgovorila mu je kako je uživala u prvoj jutarnjoj kafici dok se sunce polako budilo i dok je čekala da se unuci probude, odgovorila mu je kako je učinila spenzu i donijela doma sve što je potrebno za napraviti objed, a onda se s unucima okupala u našem prekrasnom moru...uslijedio je objed pa mali odmor i kafica, pročitala je čak i nekoliko stranica nove knjige, a onda, kad je sunce malo oslabilo, pošla još jednom zaplivati, s unucima naravno i onda puna pozitivne energije, vesela, nasmijana i raspoložena, vratila se doma. Zaključila je rečenicom...*imala sam ustvari jedan sasvim običan dan*...Na to, njen suprug je samo rekao..znaš, slušam te i mogu ti reći kako si imala jedan divan, divan dan...

I zbilja, kad malo bolje promislim, bio je potpuno u pravu. Shvatila sam i ja (ali i ona) kako imamo toliko divnih trenutaka u danu, toliko divnih situacija, toliko divnih i dragih ljudi oko sebe, a sve to, pogađate – uzimamo zdravo za gotovo. I jutarnju kafu koju ponekad popijemo u brzini i žureći na posao, a ponekad onako polako u miru, sami ili uz drage ljude – uzimamo zdravo za gotovo, i kupanje u našem divnom moru uzimamo zdravo za gotovo (toliko da se evo u njemu ne okupah godinama i dok drugi dolaze, uživaju i za to plaćaju – ja ga i dalje *gledam gdje se meni penje* i uvjeravam sebe kako je more tu, nadohvat i kako ću se kad tad i ja bućnut u to divno plavetnilo, a vrijeme prolazi)...I odlazak na placu ili u spenzu uzimamo zdravo za gotovo – to nam je ono što jednostavno moramo i trebamo imati, treba nam hrana, trebaju nam tolike silne stvari (ma ne trebaju, ali eto...), ali ti mali svakodnevni rituali često su nam opterećenje, nekad čak i muka, a kad malo bolje promislim ne bi trebali takvi biti jer tako su lijepi i puno su više od obične kupovine. Oni su susreti, razgovori, osmijesi i ponovno susreti, male usputne sekvence bez kojih bio život bio – prazan. I igra s djecom ili unucima poseban je trenutak u svačijem životu, ili bi bar to trebao biti, no brzina kojom živimo i te, tako vrijedne trenutke zna svesti na minimum, a ne bi smjelo biti tako.

Vrtim film i vraćam pogledani zapis koji me je inspirirao za ovaj tekst i sjetih se kako je poznata dramska umjetnica spomenula i još nešto – susret s knjigom koji je okarakterizirala uspjehom jer je okrunjen s čak nekoliko pročitanih stranica (i eto potvrde kako nas male stvari mogu usrećiti). I sad vas pitam je li to bio tek običan dan? Po meni, bio je to predivno ispunjeni dan koji je ponudio puno više od kafe, spenze, kupanja, igre, čitanja pa opet kupanja, bio je to jedan divan, divan dan...

Adio vam!

OD PONEDJELJKA
DO PETKA

9,00-12,15

**AKTUALNO,
VEŠELO,
LEŽERNO**

JUTARNJI PROGRAM
LIBERTAS TELEVIZIJE

Najbolji srpanj u posljednje dvije godine

Prema podacima sustava eVisitor, koji sadrži turistički promet ostvaren u komercijalnim i nekomercijalnim objektima te nautičkom charteru (sustav eCrew), u Hrvatskoj je u razdoblju od siječnja do kraja srpnja ostvareno 12,4 milijuna dolazaka i 59,1 milijun noćenja, što u odnosu na isto razdoblje lani predstavlja rast od 1 posto u dolascima i u noćenjima. Od toga je na Jadranu ostvareno 56,1 milijun noćenja, što predstavlja rast od 0,5 posto u odnosu na lani, a na kontinentu, uključujući i grad Zagreb, ostvareno je više od 3 milijuna noćenja, što je 1 posto više nego lani.

Podaci sustava eVisitor također pokazuju kako je u Hrvatskoj tijekom srpnja ove godine, zabilježeno 4,7 milijuna dolazaka i 29,6 milijuna noćenja, što u odnosu na srpanj lani, predstavlja rast od 2,5 posto u dolascima i 1 posto u noćenjima. U sedmom mjesecu najviše gostiju bilo je s tržišta Njemačke, Slovenije, Hrvatske, Poljske, Češke, Austrije, Mađarske i dr. Gledano prema županijama, najviše turista brojale su Istra, Splitsko-dalmatinska županija i Kvarner, a kada se uzmu u obzir same destinacije, najposjećeniji bili su Rovinj, Vir, Poreč, Medulin i Dubrovnik.

„Zadovoljni smo turističkim rezultatima ostvarenima u prvih sedam mjeseci ove godine, a posebno činjenicom da smo u srpnju ostvarili najbolji rezultat u posljednje dvije godine. To potvrđuje da hrvatski turizam i dalje zadržava svoju konkurentnost i otpornost te da, unatoč promjenama na tržištu, uspi-

jevamo održati pozitivne trendove. Posebno veseli što dobre rezultate bilježimo i u financijskim pokazateljima. U srpnju je vrijednost fiskaliziranih računa porasla 18 posto, dok je broj izdanih računa veći za 8 posto u odnosu na isti mjesec prošle godine. Rast bilježimo i u cestovnom, zračnom i pomorskom prometu, a svi ovi rezultati potvrđuju da smo dobro odgovorili na okolnosti na tržištu – i kroz kvalitetnu promociju Hrvatske i kroz pravodobnu prilagodbu ponude. Zahvaljujem cijelom turističkom sektoru na uloženom trudu, a posebno pružateljima usluga smještaja koji su reagirali na naše apele i svojim akcijskim ponudama dodatno pridonijeli konkurentnosti naše ponude. Pred nama je još dobar dio kolovoza nakon kojeg ćemo napraviti cjelovit presjek ovog glavnog dijela turističke godine. Hrvatski turizam i ove godine potvrđuje svoju snagu, a ostvareni rezultati pokazuju da smo na dobrom putu i da zajedno uspješno odgovaramo na promjene i izazove“, izjavio je Tonči Glavina, ministar turizma i sporta.

Kada turistički rezultat Hrvatske segmentiramo po županijama, u prvih sedam mjeseci najviše noćenja ostvareno je u Istri (16,7 milijuna noćenja), Splitsko-dalmatinskoj županiji (11,1 milijuna noćenja) te na Kvarneru (9,7 milijuna noćenja), a gledano prema destinacijama u Dubrovniku, Rovinju, Poreču, Splitu i Umagu.

„Dosadašnji tijek i rezultati turističke godine pokazuju da Hrvatska i dalje

ima vrlo snažnu poziciju na globalnom turističkom tržištu, unatoč svim zahtjevnim okolnostima. Ono što posebno iščitavamo iz ovogodišnjih turističkih kretanja jest promjena načina na koji gosti donose odluke o svojim putovanjima. Last minute rezervacije imaju važnu ulogu, a pri odabiru destinacije sve se više traži najbolji omjer cijene i kvalitete, uz sigurnost i jednostavnu dostupnost. Hrvatska u tom kontekstu ima niz prednosti; od blizine našim najvažnijim emitivnim tržištima i dobre prometne povezanosti do raznolikosti ponude koja omogućuje različite vrste odmora. Ostvareni rezultati stoga nam daju dodatni vjetar u leđa za nastavak turističke godine, tim više što je pred nama razdoblje Ferragosta, tradicionalno vrlo važno za putovanja talijanskih gostiju. Osim glavnih ljetnih mjeseci, odlične najave bilježimo i za sezonu, za koju promotivne aktivnosti kreću sredinom kolovoza, i to posebno na tržištu Poljske i Velike Britanije“, izjavio je Kristijan Staničić, direktor Hrvatske turističke zajednice. Gledano prema tržištima, tijekom prvih sedam mjeseci najviše su noćenja ostvarili gosti s tržišta Njemačke (10,3 milijuna noćenja), Hrvatske (7,6 milijuna noćenja), Slovenije (6,7 milijuna noćenja), Austrije (4,3 milijuna noćenja), Poljske (3,9 milijuna noćenja), Češke (3 milijuna noćenja), UK-a (2,2 milijuna noćenja), Mađarske (2,1 milijuna noćenja) i dr.

FOTO: GRGO JELAVIĆ / PIXSELL

Završena prva faza

Okončana je prva faza radova na izgradnji sustava oborinske odvodnje Montovjerna - Batala. Ova faza obuhvatila je radove na kolniku u Ulici Iva Vojnovića u duljini otprilike 150 metara od otvaranja trake za lijevo skretanje prema Gospinom polju do skretanja u Ulicu Marka Marojice.

U sklopu prve faze radova položeno je 150 metara cijevi oborinskog kolektora te ugrađena lijevana željezna kanalice na najnižim točkama prometnice. Po završetku radova izveden je novi sloj asfalta te je obnovljena horizontalna prometna signalizacija.

Novi sustav omogućit će učinkovitije prikupljanje i odvodnju oborinskih voda s kolnika, osobito na lokacijama koje su dosad bile među najproblematičnijima zbog učestalog zadržavanja vode i plavljenja tijekom intenzivnih oborina. Nastavak radova na izgradnji

sustava oborinske odvodnje Montovjerna - Batala planiran je od 17. kolovoza u Ulici Marka Marojice gdje će se radovi nastaviti na polaganju kolektora.

Ova investicija spriječit će nakupljanje velikih količina oborinskih voda na cesti u Ulici Iva Vojnovića ispred vrtića Palčica kao i problem velikog priljeva kroz ulice Marka Marojice i Od svetog Mihajla, dok će se izgradnjom kružnog toka na Batali unaprijediti protočnost prometa u ovom dijelu grada. Vrijednost radova iznosi 1.272.202,23 eura bez PDV-a, a izvodi ih tvrtka Texo gradnja.

Uz izgradnju gravitacijskog kolektora oborinskih voda Montovjerna-Batala koji će prikupljati oborinske vode s pješačko-kolnih površina putem sustava kišnih rešetki, investicija uključuje i cjelovito uređenje postojećeg križanja

četiriju gradskih ulica na Batali formiranjem kružnog raskrižja. Osim samog oborinskog kolektora, izvest će se i zamjena dijelova vodovodne mreže i mreže odvodnje otpadnih voda.

Podsjetimo, Grad Dubrovnik u 2026. godini provodi značajne investicije u sustave oborinske odvodnje realizacijom tri zasebna projekta. Kod Semafora Lapad završena je rekonstrukcija postojećeg sustava oborinske odvodnje uz izgradnju približno 150 metara novog cjevovoda, koji je povezan s postojećim kolektorom oborinske odvodnje u Ulici od Batale. Za posljednju investiciju, onu u Ulici Andrije Hebranga i Kunskoj ulici, zaključen je poziv za javnu nabavu te je u tijeku ocjenjivanje pristiglih ponuda. Vrijednost svih ovogodišnjih investicija u mrežu oborinske odvodnje prelazi šest milijuna eura.

IZLOŽBA
MARE BRATOŠ

Skrivena mjest Grada

Fotografije Mare Bratoš nastale 1995. godine pripadaju vremenu neposredno nakon Domovinskog rata, kada je Dubrovnik još uvijek nosio vidljive tragove razaranja kao i onu tupu tišinu koja se odbijala od njegove zidine. Nekadašnja mjesta susreta, odmora i zabave, ostala su prazni, zapušteni ili zaboravljeni eksterijeri. Upravo su takvi prostori privukli umjetnicu Maru Bratoš, tada studenticu zagrebačke Filmske akademije. Nisu je zanimali razglednički prizori Dubrovnika, nego njegova skrivena lica – mjesta koja Dubrovčani prepoznaju i nose u kolektivnom sjećanju, premda ih drugi posjetitelji Grada teško mogu smjestiti na lokalnoj karti. To su prostori između javnog i zaboravljenog, mjesta koja su izgubila svoju prvotnu funkciju, ali nisu izgubila sposobnost da pobuđuju maštu.

Na crno-bijelim fotografijama iz 1995. godine ti ambijenti djeluju gotovo filmski. Prazni su, nijemi i pomalo prijeteći, kao scenografije iz kojih slutimo da se u njima upravo nešto dogodilo ili će se tek dogoditi. U njima se osjeća napetost koja nije posljedica događaja pred objektivom, nego same prisutnosti zastrašujućeg prostora. Ne iznenađuje što se u tim fotografijama može prepoznati i atmosfera tadašnjeg vremena u filmskoj umjetnosti – lynchevski osjećaj neizvjesnosti, tajnovitosti i nelagode, u kojem obični prostori postaju pozornice neispričanih priča.

Mjesta poput vile Šeherezade, hotela Argentina, Uvale Lapad s vilom Elita i vilom Wolff, vaterpolskog igrališta na Porporeli ili stolova za stolni tenis ispred hotela Neptun tada su bila protagonisti Marinih fotografija. Nekadašnja žarišta turističkog života postala su kulise u prijelaznom vremenu, lišene svoje prvotne namjene koja će tek naknadno biti ispunjena novim značenjima.

Trideset godina poslije Mara Bratoš vraća se istim lokacijama. No povratak nije moguć na isti način. Pojedinih prostorima više nije moguće pristupiti. U hotel Argentina nije joj bilo

dopušteno ući. U Šeherezadu također nije mogla ući pa fotografira tek njezin ulaz. Razlozi pritom ostaju po strani – je li riječ o obnovama, promijenjenim pravilima korištenja ili jednostavno novom identitetu tih mjesta. Važna je sama činjenica da su prostori koji su nekoć pripadali kolektivnom iskustvu danas postali nedostupni pogledu.

Upravo ta nemogućnost postaje važan sloj ove izložbe. Fotografije iz 2025. godine nisu replike onih iz 1995., nego svjedočanstva promjene. One pokazuju kako se tijekom tri desetljeća nije promijenio samo izgled pojedinih lokacija, nego i njihov društveni status. Neka su mjesta obnovljena, neka su izgubila svoje sadržaje – poput stolova za stolni tenis kod Neptuna ili šahovskog polja na kojem više nitko ne igra šah – a neka su iza vrata koja se više ne otvaraju svakome.

Između dviju serija fotografija otvara se dijalog o vremenu, pamćenju i prostoru. Ono što je 1995. godine bilo fotografija napuštenog grada danas postaje fotografija grada čiji su dijelovi postali skriveni na drukčiji način. Nekada ih je obilježavala praznina, danas nedostupnost. Fotografije Mare Bratoš ne bilježe samo promjene u arhitekturi ili krajoliku; one bilježe promjene u našem odnosu prema javnom prostoru i prema vlastitom sjećanju. Ova izložba zato nije samo susret dviju fo-

tografskih serija nastalih u razmaku od trideset godina nego i susret dvaju Dubrovnika – onoga koji se oporavljao i onoga koji se neprestano iznova oblikuje – te jednog autorskog pogleda koji u oba vremena pronalazi iste, gotovo filmske, pukotine u svakodnevicu. Mara pritom ne nudi nostalgiju za izgubljenim Dubrovnikom niti pokušava usporediti što je bilo bolje, a što lošije. Ona promatra kako Grad mijenja svoje lice i kako se s tim promjenama mijenja i naše iskustvo prostora. Fotografija pritom postaje medij pamćenja, ali i svjedok nečega što se teško može zabilježiti drugačije – trenutka kada prostori koje pamtimo kao zajedničke postupno prelaze u režim kontroliranog pristupa, kada se granica između javnog i privatnog ne vidi uvijek na prvi pogled, ali se itekako osjeća.

U dijalogu između crno-bijelih fotografija iz 1995. i fotografija u boji nastalih trideset godina poslije otkriva se da se nisu promijenile samo fasade, vegetacija ili sadržaji. Promijenio se i način na koji Grad pripada svojim stanovnicima. Upravo zato ove fotografije nisu puki dokumentaristički zapisi o mijenama urbanog tkiva Dubrovnika, već su zapisi o odnosu između prostora, vremena i pogleda – o onome što ostaje vidljivo i o onome što s vremenom polako izmiče i postaje posve skriveno.

ANITA RUŠO BREČIĆ / FOTO: VEDRAN LEVI

GLAZBENI PROGRAM 77. IGARA

Barokkanerne i Ragnhild Hemsing donijeli duh barokne glazbe u atrij Kneževa dvora

Norveški barokni ansambl Barokkanerne, predvođen umjetničkim voditeljem Jadranom Duncumbom i iznimna violinistica hardanger violine Ragnhild Hemsing, oduševili su festivalsku publiku u atriju Kneževa dvora koncertom Norveška godišnja doba, donoseći jedinstven spoj barokne glazbe i bogate norveške tradicije.

Ansambl, nastao spajanjem Barokkanernea i Norveškog baroknog orkestra, prvi je put nastupio na Dubrovačkim ljetnim igrama predstavivši program koji je na osebujan način povezao djela Antonija Vivaldija, Marina Maraisa i Johanna Friedricha Fascha s tradicionalnom norveškom glazbom. Posebnu je pozornost privukla Ragnhild Hemsing, međunarodno priznata violinistica koja je, uz klasičnu violinu, s iznimnom muzikalnošću predstavila i hardanger violinu, tradicionalni norveški instrument prepoznatljiv po boga-

tom i rezonantnom zvuku. Središte programa činila je originalna obrada Vivaldijevih Četiriju godišnjih doba za hardanger violinu i barokni ansambl, u kojoj su se barokna elegancija i norveška folklorna baština ispreplele u novom, svježem i autentičnom glazbenom izrazu. Program je otvoren tradicionalnom norveškom skladbom Lydarlåt, dok su Maraisovi i Faschovi koncertni brojevi dodatno obogatili večer profinjenim zvukom francuskog i njemačkog baroka. Ansambl čine Kinga Ujszaszi i Renata Kubala (violine), Mari Giske (viola), Gunnar Hauge (violončelo), Fredrik Blikeng (kontrabas) i Gunnhild Tonder (čembalo), a koncertom će ravnavati i umjetnički ga voditi hrvatsko norveški lutnjist Jadran Duncumb.

Barokkanerne je vodeći norveški barokni ansambl sa sjedištem u Oslu, osnovan 1989. godine. Nakon spajanja s Norveškim baroknim orkestrom 2018. godine, ansambl okuplja vo-

deće norveške pjevače i instrumentaliste te surađuje s međunarodno priznatim umjetnicima rane glazbe. Pod umjetničkim vodstvom lutnjista Jadrana Duncumba, međunarodno cijenjenog po interpretacijama djela Johna Dowlanda i Johanna Sebastiana Bacha, Barokkanerne nastupa na brojnim europskim festivalima i koncertnim pozornicama, među kojima se ističu Tage Alte Musik Regensburg, Stockholm Early Music Festival, Helsinki Early Music Festival i Teatro Olimpico u Vicenzi.

Ragnhild Hemsing, violinistica hardangerske violine, umjetnica koja je duboko povezana s bogatom folklornom tradicijom svoje rodne Norveške. Zahvaljujući iznimnoj sposobnosti povezivanja klasičnog violinskog repertoara i norveške narodne glazbe, Hemsing se istaknula kao jedna od najsvestranijih glazbenica svoje generacije te je hardangersku violinu približila publici diljem svijeta.

U PREPUNOM ATRIJU KNEŽEVA DVORA

DSO, Vasquez i vrhunski solisti priredili koncert za pamćenje!

Koncert Dubrovačkog simfonijskog orkestra pod dirigentskom palicom Christiana Vasqueza, uz nastup violinistica Dunje Bontek, Mirabai Weismehl Rosenfeld i Eve Šulić Brajčić te violončelista Branimira Pustičkog, u prepunom atriju Kneževa dvora oduševio je festivalsku publiku obogativši ih prvoklasnim glazbenim doživljajem. Dvor je bio ispunjen do zadnjeg mjesta, a zbog velikog interesa u prodaju su puštena i stajaća mjesta koja su isto tako u vrlo kratkom roku bila rasprodana.

Prvi dio programa bio je posvećen Brahmsovu Dvostrukom koncertu za violinu, violončelo i orkestar, jednom od najzahtjevnijih djela koncertne literature za ovaj solistički spoj. Dunja Bontek i Branimir Pustički ostvarili su muzikalnu i uvjerljivu interpretaciju, gradeći tijekom triju stavaka

skladan dijalog koji je, uz izražajnu pratnju Dubrovačkog simfonijskog orkestra, publiku proveo kroz svu raskoš Brahmsova glazbenog jezika. Drugi dio programa donio je potpuno drugačiji ugođaj uz izvedbu *Tabule rase* Arva Pärta. U ovoj antologijskoj skladbi za dvije violine, gudački orkestar i preparirani klavir, Mirabai Weismehl Rosenfeld i Eva Šulić Brajčić donijele su profinjenu interpretaciju, dok je orkestar pod Vasquezovim vodstvom s posebnom osjetljivošću oblikovao prepoznatljiv zvučni svijet jednog od najizvođenijih suvremenih skladatelja. Posebno iznenađenje večeri priredila je pijanistica Martina Filjak, koja se u drugom dijelu programa pridružila orkestru i svojim nastupom dodatno obogatila ovu izvedbu. Dubrovački simfonijski orkestar nastavlja dugu glazbenu tradiciju koja

se već razvila u razdoblju Dubrovačke Republike (1358.-1808.), a u 2025. godini obilježava svoju jubilarnu, stotu obljetnicu. Kao važan dio bogatog i raznolikog kulturnog nasljeđa Dubrovnik i Hrvatske, DSO nastavlja nastupati u jedinstvenim ambijentima svojega grada. Svoj glazbeni repertoar i nepresušan izvor kvalitetnih kulturnih događaja predstavlja svojim sugrađanima i gostima u prostorima kao što su atrij Kneževa dvora, gradske crkve i trgovi. Dubrovački simfonijski orkestar redovito nastupa s poznatim domaćim i međunarodno priznatim umjetnicima, interpretirajući djela majstora baroka, klasike i romantike, ne samo u Dubrovniku, već i na svojim turnejama diljem svijeta. 2020. godine nagrađen je nagradom Grand prix Orlando za osobit umjetnički doprinos.

LIKOVNO IZLOŽBENI PROGRAM 77. IGARA

Otvorena izložba Svjetlo Sjevera dubrovačkog akademskog slikara Viktora Daldona

Dubrovački umjetnik Viktor Daldon u četvrtak, 6. kolovoza u atriju palače Sponza otvorio je izložbu Svjetlo Sjevera, koja donosi ciklus radova koji istražuju odnos svjetla, znaka i prostora, otvarajući promatraču mogućnost ulaska u slojevite vizualne i misaone krajolike. Okupljenima se obratila ravnateljica Dubrovačkih ljetnih igara, Ivona Šimunović, kustosica izložbe Petra Golušić te autor izložbe Viktor Daldon.

Ravnateljica Dubrovačkih ljetnih igara Ivona Šimunović istaknula je kako joj je iznimno zadovoljstvo što likovna umjetnost i ove godine zauzima posebno mjesto u programu 77. Igara, potvrđujući Festival kao prostor susreta različitih umjetničkih izričaja. Zahvalila je autoru Viktoru Daldonu i kustosici izložbe Petri Golušić na doprinosu ovogodišnjem festivalskom programu,

kao i publici na velikom interesu i kontinuiranoj podršci Dubrovačkim ljetnim igrama.

Kustosica izložbe Petra Golušić istaknula je kako Daldonov opus predstavlja slojevito slikarstvo višerazinskih značenja koje proizlazi iz dubine misli i dugotrajnog umjetničkog procesa.

„Viktor Daldon kroz energičan i promišljen slikarski izričaj istražuje estetičku egzistenciju i duhovnu dimenziju ljudskog bića. Nadahnut temom Svjetlo Sjevera, stvara djela koja pozivaju na poniranje u svjetlost, tajnovitost i unutarnji svijet, obraćajući se publici sofisticirano, oštromunno i izrazito nježno. Zahvaljujem Dubrovačkim ljetnim igrama na povjerenju i umjetniku na iznimnoj kvaliteti njegova stvaralaštva“, kazala je Golušić.

Autor izložbe Viktor Daldon zahvalio je Dubrovačkim ljetnim igrama

na ukazanom povjerenju te svima koji su sudjelovali u pripremi i realizaciji izložbe i pružili mu podršku. „Zahvaljujem svima koji su na bilo koji način pridonijeli ostvarenju ove izložbe. Posebno mi je drago što je moj rad prepoznat i predstavljen u okviru Dubrovačkih ljetnih igara, a veliko mi je zadovoljstvo što ovu večer mogu podijeliti s kolegama, učenicima, prijateljima i publikom“, istaknuo je Daldon.

Likovni jezik Viktora Daldona odlikuje se iznimnom osjetljivošću prema materiji slike, ali i filozofskoj dimenziji umjetnosti. Njegova platna otvaraju prostor u kojem znak prerasta svoju opisnu funkciju te postaje nositelj značenja, emocije i unutarnjeg iskustva, dok se slojevitost kompozicije razvija kao svojevrsna kartografija misli i sjećanja. Izložba ostaje otvorena do 25. kolovoza 2026.

EVENT LAUNCH PROGRAM

13. SRPANJ - 31. KOLOVOZ
JULY 13TH - AUGUST 31ST
R & C ACADEMIA

OD 20:00 VALOVI OKUSA
DO 00:00 U AKADEMISU

Svakog ponedjeljka od 13. srpnja do 31. kolovoza doživite pravi ljetni ugođaj uz live show cooking i vrhunske specijalitete od svježe jadranske ribe i plodova mora u otvorenom dvorištu R & C Academie.

Every Monday from July 13th to August 31st, experience an evening of live show cooking featuring the finest Adriatic seafood in the open-air courtyard of R & C Academia.

OD 20:00 COCKTAILS &
DO 00:00 LIVE SAX

Svakog četvrtka od 16. srpnja do 27. kolovoza provedite ljetnu večer pod zvijezdama uz vrhunske koktele i nastup saksofonista uživo u otvorenom dvorištu R & C Academie.

Every Thursday from July 16th to August 27th, spend a summer evening under the stars with handcrafted cocktails and live saxophone in the open-air courtyard of R & C Academia.

*Rezervacije dostupne porukom na broj 099 5280 647.
Osiguran besplatan parking u našoj garaži.
Marka Marojice 2b, 20 000 Dubrovnik*

Kuća
kao spužva

SAVJETODAVNO PRODAJNI CENTAR

Specijalizirana trgovina za izolacije
III i IV generacije

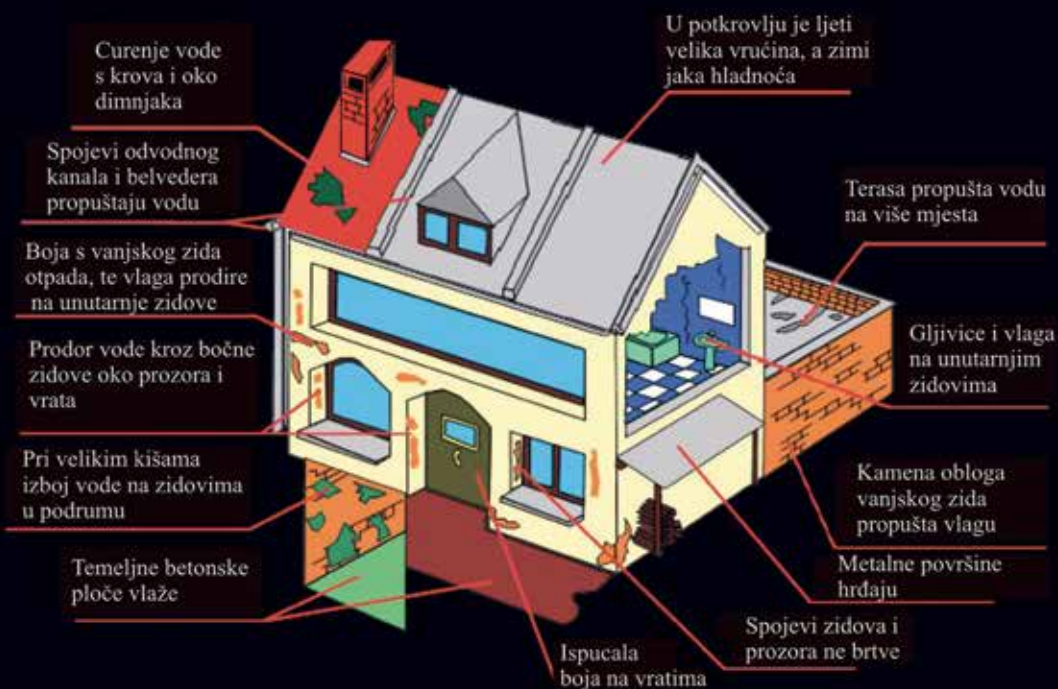
OCINJE MARKETING d.o.o

Vukovarska 30 - Dubrovnik
(Duhanska stanica)

Tel/: 020/ 411-779

info@ocinje-marketing.hr

www.ocinje-marketing.hr

COOLTURA
ODVAJANJA
OTPADA

STATUT GRADA DUBROVNIKA

O osnivačima urotničkih družina

Tko bude pod prisegom ili obećanjem osnovao urotničku družinu, a to se uzmgone dokazati, pa bude li vođa ili začetnik te urotničke družine, neka umre; ako taj pobjegne, neka zauvijek bude protjeran i lišen svih svojih dobara. Onaj pak koji bi se vezao prisegom ili obećanjem za tu družinu, a ne bi bio vođa, neka bude kažnjen s dvadeset pet perpera globe, a ako ih ne bi mogao platiti, neka mu se odsiječe desna ruka, a ako bi pobjegao, neka bude zauvijek protjeran i lišen svih svojih dobara.

ATLANTIC
salon mode

Atlant centar
Ul. dr. Ante Starčevića 24
☎ 020 550 090

CRTICE IZ POVIJESTI

PRIREDIO: ĐIVO BAŠIĆ

ENGLESKA SPISATELJICA
MAUDE M. HOLBACH O DUBROVNIKU
I (D)OKOLICI 1906. GODINE (7)

Morate ići u sporedne ulice kako biste potražili palače

Predaja kaže da je prvi samostan koji je stajao izvan zidina, osnovao sam svetac, da su redovnici odatle za vrijeme rata protjerani na jedan od susjednih otoka i konačno se nastanili u svom sadašnjem domu početkom XIV. stoljeća, gdje su skupili veliko blago. Danas nema puno interesa za unutrašnjost crkve, mašta nam mora pomoći zamisliti kako je izgledala kada je glavni oltar bio od srebra, ukrašen mnogim kipovima tog plemenitog metala i neprocjenjivim slikama obješenim na zidovima. To je samo jedno od mnogih mjesta na kojima se podsjećamo da je slava Dubrovnika nestala.

Možda ćete teško povjerovati ovo dok stojite na jednom kraju Straduna (Place) – istovremeno korza i glavne ulice Dubrovnika – izgleda tako svijetlo i veselo sa svojim slikovito odjevenim pučanstvom, zlatarskim i srebrnarskim radnjama gdje se izrađuju filigranski ukrasi, često vrlo lijepi i skupi, koje nose seljaci, bogatim izložbama orijentalne robe, tepiha i vezova obješenih ispred trgovina albanskih i hercegovačkih trgovaca – široka, čista, privlačna ulica ne sugerira grad čiji je život prošao, jer je ovo najnovija od ulica Dubrovnika, obnovljena nakon velikog potresa 1667., u kojem je poginulo najmanje 4.000 ljudi, među njima toliko plemića iz dubrovačke 'Zlatne knjige', da su građane kasnije morali primiti na vlast. Morate ići u sporedne ulice kako biste potražili palače koje više nisu palače, s balkonima koji nadvisuju uske ulice gdje su dame u stara vremena lepršale rupčićima od kišom orošenog cvijeća svojim omiljenim vitezovima, želeći im 'sretno' kada bi krenuli u bitku ili 'dobrodošli' po povratku iz bitke.

U srednjem vijeku kanal s morskom vodom protezao se tamo gdje danas stojimo [na Stradunu], grad je bio podijeljen na dva dijela, a kaštel je bio izoliran na otoku poradi obrane. Kasnije je to zatrpano, a plemići i bogati građani koji su preživjeli potres obnovili su svoje domove s obje strane Straduna i učinili ga ugodnim mjestom kakvo je danas.

Najzanimljivija građevina na korzu [Stradunu] je Dogana [Divona, Sponza] koja je igrala veliku ulogu u životu [Dubrovačke] Republike, jer nije bila samo carinarnica, kakva je i danas [1906.], već i drevna kovnica novca; u gornjim sobama sastajali su se dubrovački plemići na društvenim okupljanjima, a okupljala su se i dva ugledna književna društva čija je slava daleko nadišla Dalmaciju: Concordi [Akademija „složnih“] koje se bavilo prvenstveno talijanskom književnošću, i Akademija Oziosi [Akademija „ispraznih“] koja je osnovala slavensko [hrvatsko] kazalište čiji je Guinio Palmotta ([Junije] Palmotić na slavenskom jeziku) bio pokretačka snaga.

NASTAVLJA SE

VATERPOLO

FINALE DIVLJE LIGE

FUN H20
za povijest

Pobjedom FUN H20 iz Mlina završeno je još jedno izdanje Divlje lige. Ili službeno, Prvenstva dubrovačkih kupališta u vaterpolu. Tradicija koja je neprekinuta od '80-ih godina prošlog stoljeća, ali koja je svoja prva izdanja imala i desetljećima ranije, s vremenom se pretvorila u jedan od simbola ne samo grada Dubrovnika, nego i ovog sporta. O Divljoj ligi se zna, ispredaju priče, snimaju reportaže i serije, te prikazuju doslovno po cijelom svijetu – istaknuo je Hrvatski vaterpolski savez u izvješću iz Porta, s zadnjeg dana Divlje lige, koju je ove godine igralo ukupno 21 sastav, da bi se u finale probila dva 'teškaša'. Porporela, momčad s najviše medalja u povijesti Divlje lige (ovo im je 16.) i FUN H20 Mlini koji su pobjedom u finalu ove godine došli do trećeg uzastopnog naslova, a petog ukupno. U obje kategorije su jedinstveni jer nitko ovakve brojke nije dosegao prije njih. U uzbudljivom finalu koje je počelo pucnjevima dubrovačkih trombunjera, prenosila HVS TV, ali i Sportska televizija ili prvi put neka TV postaja s nacionalnom koncesijom, te uz suđe-

nje klasnog međunarodnog djelatnika pravde kakav je Nenad Periš iz Splita, FUN H20 je pobijedila 9:8 nakon što su i vodili najvećim dijelom susreta, pa i s tri gola prednosti. Treće mjesto i bronca pripala je Plaži Bellevue koja je pobijedila Elite 12:11 boljim izvođenjem peteraca. Najboljim igračem Divlje lige proglašen je Toni Paskojević (FUN H20 Mlini); prvi strijelac je Toni Kirigin (Plaža Bellevue) s 13 pogodaka, a najbolji vratar Lindo Koboević (Plaža Bellevue). O najboljem igraču i vrataru odlučili su glasovi četiri najbolja sastava ovog ljeta. Medalje su na skalinima crkve svetog Vlaha dijelili Paulo Obradović, Nikša Dobud, Maro Joković, Elvis Fatović i Felipe Perrone, a pokale Ivona Šimunović, ravnateljica Dubrovačkih ljetnih igara, župan Dubrovačko-neretvanski Blaž Pezo i Mato Franković, gradonačelnik Dubrovnika. Divlja liga je čestitala trojici igrača Vaterpolskog kluba Jug Adriatic osiguranje na naslovu svjetskog prvaka s reprezentacijom Hrvatske do 18 godina, a potom su Marin Bajurin, Toma Drobac i Ivano Lončar predali 'majice laureata' trojici najboljih pojedinaca Divlje lige. Novi veliki prijelazni pokal donio je Stjepko Bokarica, igrač Bellevuea '73., koja je 1983. godine osvojila prvu 'modernu' Divlju ligu. Sportska dubrovačka priča ljeta počela je prije više od sto godina, igralo se 30-ih, 50-ih, 60-ih i početkom 70-ih, a od 1983. godine, izuzev korone,

bez prekida. Bokarica je igrao i početkom 70-ih, 1986. godine je još jednom osvojio naslov prvaka, a nastupao je i 90-ih te u prvom desetljeću ovog stoljeća - piše na službenoj stranici Divlje lige.

FOTO: DUBROVNIK.HR

HRVATSKA VATERPOLSKA
REPREZENTACIJA U16

Na tronu svijeta!

Hrvatska muška vaterpolska reprezentacija do 16 godina novi je svjetski prvak! U velikom finalu Svjetskog prvenstva u Zagrebu naši su mladi reprezentativci pred domaćom publikom svladali Španjolsku (10:7) i osvojili zlato - prvi i najveći uspjeh ove generacije. Nakon dva tjedna svjetskog vaterpola na bazenima Mladosti, prvenstvo je završilo na najljepši mogući način - hrvatskom himnom, zlatnim medaljama oko vrata naših reprezentativaca i peharom svjetskih prvaka u hrvatskim rukama. Hrvatski vaterpolo ovog ljeta ima poseban razlog za ponos. U samo 37 dana Hrvatska je dobila dvije generacije svjetskih prvaka. Početkom srpnja reprezentacija do 18 godina pokorila je svijet u Portugalu, a sada su njihovim stopama krenuli i dvije godine mlađi reprezentativci, koji su do svjetskog zlata stigli pred svojim navijačima u Zagrebu. Izabranici Bruna Sabionija iza sebe su ostavili prvenstvo za pamćenje. Unatoč zdravstvenim problemima koji su momčad pratili uoči i tijekom natjecanja, pokazali su kvalitetu, karakter i zajedništvo kada je bilo najpotrebnije te na kraju zaslužno stali na najvišu stepenicu pobjedničkog postolja. Hrvatska ima novu generaciju svjetskih prvaka! U sastavu Hrvatske bila su četiri igrača iz Dubrovnika; Luko Vezilić, Vlaho Rajčević, Roko Koncul i Petar Lončarić.

ATLETIKA

USKORO

Ljetna škola atletike

Od 31. kolovoza do 5. rujna 2026. pridruži nam se na Ljetnoj školi atletike - šest dana trčanja, skakanja, ba-

canja, igre i dobre zabave! Djeca će kroz prilagođene treninge upoznati različite sportske discipline, razvijati brzinu, koordinaciju i izdržljivost te, najvažnije, uživati u sportu i druženju. Program „Atletika za djecu“ omogućava sudionicima da osnovne sportske kretnje (sprint, trkačka izdržljivost, skakanje i bacanje) budu doživljenje i izvođene u atmosferi igre. Psiho – fizički zahtjevi su prilagođeni uzrastu i potiču djecu da sa mnogo motiva i entuzijazma učestvuju u ovom programu. Treninge održavaju stručni i obrazovani treneri s dugogodišnjim iskustvom u radu s djecom sve dobi. Naš sportski trening je koncipiran prema principima treninga IAAF (International Association of Athletics Federations) Kid's Athletics. Treninzi se održavaju u popodnevnom terminu od 18:00 sati do 19:00 sati, piše na društvenim mrežama Atletskog kluba Dubrovnik.

PLIVANJE

U PARIZU

Vlaho Nenadić 12. na Europskom prvenstvu

Vlaho Nenadić, član Plivačkog kluba Jug i hrvatske reprezentacije, izborio je polufinale Europskog prvenstva na 100 metara slobodno i završio na 12. mjestu. U polufinalu je isplivao vrijeme 48.44. Uz Nenadića je u Parizu bio i šef struke PK JUG, ujedno i trener hrvatske reprezentacije, Frane Ćirak.

JUDO

EUROPSKI JUNIORSKI KUP

Srebro za Rina Vrljića

Ovog vikenda u Skopju je održan Europski juniorski kup, na kojem je nastupilo 317 natjecatelja iz 33 zemlje. Rino Vrljić iz Judo kluba Fortitudo ostvario je sjajan rezultat i osvojio sre-

brnu medalju u kategoriji preko 100 kg! Rino je do medalje stigao kroz tri borbe, uz odličan nastup i vodstvo trenera Tomislava Marijanovića, čime je još jednom pokazao kvalitetu na snažnoj međunarodnoj sceni.

BOĆANJE

BOĆARSKI SAVEZ DUBROVAČKO- NERETVANSKE ŽUPANIJE

Ljetni boćarski Kamp – 2026.

Kao i prethodnih godina, tako i ove, boćarski Savez DNŽ-e u suradnji sa HBS-om organizira ljetni kamp za mlade boćare, početnike i ostale ljubitelje boćanja. Kamp će ove godine voditi koordinator aktivnosti za mlade u Hrvatskom boćarskom Savezu, gosp. Valter Ivančić, kojemu će u održavanju Kampa pomagati treneri boćanja sa područja naše Županije. Kamp će se održati 17.08.-21.08.2026.g. na području Županije (Metković, Dubrovnik, Župa Dubrovačka i Konavle).

Na Kampu mogu sudjelovati svi koji žele, ne vezano za uzrast, djevojčice i dječaci kao početnici, te ostali mladi boćari i boćarice koji su već uključeni u boćarski sport mlađih uzrasta. Sudjelovanje u Kampu je besplatno, a za vrijeme održavanja Kampa sudionicima će biti osigurana voda za piće.

Kamp će se održati u boćarskim dvoranama u Metkoviću, Dubrovniku, Srebrenom, te na vanjskom boćalištu na Grudi. Tko ima mogućnosti da svaki

dan ili više dana sudjeluje u Kampu, naravno da može doći.

Kamp će se održati kako slijedi:

17.08.2026. (ponedjeljak) 17,00 – 19,00 sati – boćarska dvorana u Metkoviću,
18.08.2026. (utorak) 09,00 – 11,00, te 17,00 – 19,00 sati - boćarski dom „Đuro Miletić“ u Dubrovniku,
19.08.2026. (srijeda) 08,30 – 10,30, te 17,30 – 19,30 sati - boćarska dvorana u Srebrenom,
20.08.2026. (četvrtak) 08,30 – 10,30, te 19,00 – 21,00 sati - boćalište na Grudi,
21.08.2026. (petak) 09,00 – 11,00 sati – boćarska dvorana u Metkoviću.

LUKO HENDIĆ

MALI NOGOMET

MNK SQUARE

Započeli upisi u Školu futsala, vratio se Oliver Kljajić

MNK Square objavio je spektakularan promotivni video kojim je službeno otvorio upise u svoju Školu futsala, a glavnu ulogu ima dobro poznato lice dubrovačkog futsala – Oliver Kljajić. Bivši igrač Squarea i osvajač kupa Hrvatske vratio se u klub, ovoga puta u ulozi trenera mlađih uzrasta. U emotivnom videu snimljenom u svlačionici Gospinog polja, Kljajić se prisjeća najvećih trenutaka svoje igračke karijere u crveno-plavom dresu, dok fotografije osvajanja trofeja vraćaju uspomene na jedan od najvećih uspjeha u povijesti kluba. Danas započinje novo poglavlje. Kljajić će voditi buduće generacije Squarea, prenoseći svoje znanje i iskustvo na mlade igrače koji tek kreću svojim sportskim putem. Upisi su otvoreni za: pionire (2012. i 2013. godište) i kadete (2010. i 2011. godište). Posebnu težinu cijeloj priči daje činjenica da će kadeti i juniori MNK Square ove sezone nastupati u jedinstvenoj 1. HMNL, natjecanju koje okuplja 12 najboljih klubova u Hrvatskoj. Iz kluba pozivaju sve dječake koji vole futsal, žele napredovati i biti dio jedne od najprepoznatljivijih futsal sredina u Hrvatskoj da se prijave do 18. kolovoza slanjem imena i prezimena, godišta te broja telefona u inbox kluba (na društvenim mrežama).

IGRE MLADIH

DRŽAVNA ZAVRŠNICA
HEP TURNIRA U RUKOMETURK Ardiaei iz
Dubrovnika i
ŽRK Metković
pobjednici

Nakon natjecanja u graničaru i atletici, održanih tijekom srpnja u sklopu Telemach Dana sporta, Državna završnica Plazma Sportskih igara mladih nastavlja se u Rijeci. Tijekom kolovoza Kvarner će ugostiti još devet sportskih disciplina, u kojima će se najbolje ekipe i pojedinci iz cijele Hrvatske boriti za naslov državnih prvaka SIM-a. Sportski tereni diljem Rijeke tako će ovo ljeto ugostiti više od 2.500 djece i mladih koji su izborili nastup na završnici najveće amaterske sportske manifestacije za djecu i mlade u Europi. Sportaši koji su u Rijeku stigli iz svih krajeva Hrvatske, osim natjecanja, imat će priliku družiti se, upoznati vršnjake, kupiti se i provesti tri nezaboravna dana u pravom sportskom ozračju.

Drugi dio Državne završnice održat će se u dvije smjene. U prvoj će se igrati 3x3 Sprite Cup, GEN-I Cup u odbojci, HEP turnir u rukometu, tenis te Kinder Joy turnir u stolnom tenisu. U drugoj smjeni na terene izlaze naj-

bolje ekipe Tommy turnira u malom nogometu do 12 godina, održat će se natjecanja u odbojci na pijesku, Wiener turnir u šahu, a završnicu društvenja obilježiti će Coca-Cola Cup, najveći malonogometni turnir u Europi.

Ekipe iz Dubrovčko-neretvanske županije osvojile su terene HEP rukometnog turnira u muškoj i ženskoj konkurenciji. Vladarice rukometnih terena su ŽRK Metković u sastavu Antea Kuran, Anamarija Volarević, Ana Kuran, Ema Delija, Petra Družijanić, Rea Erceg, Marta Bule, Cvita Bebić, Antea Šiljeg, Ana Klobučić, Lana Veraja, Iva Erkapić, voditelj Rudolf Čuzić. U muškoj konkurenciji 2011. godište i mlađi najbolja ekipa je RK Ardiaei iz Dubrovnika. Na pobjedničko postolje popeli su se u sastavu Mateo Puić, Martin Tane, hrvoje Miujević, Noa Radić, Amar Avoić, Dominik Prlender, Ivan Prlender, Šimun Šandić, Mijo Raić, Ivan Prkačin, Marko Matušić, Luka Regjo, voditelj Antonio Lončarić. Ekipe su ovim pobjedama izborile i plasman na Međunarodnu završnicu koja će se održati u Splitu od 17. do 22. kolovoza, gdje će se susresti s najboljima iz Bosne i Hercegovine, Srbije, Slovenije i Sjeverne Makedonije. A sudjelovat će i gostujuće ekipe iz Ukrajine koje će zaigrati izvan konkurencije. Izvrstan je rezultat ostvarila i ekipa ŽOK Dubrovnik. Ekipa je na GEN-I cupu u odbojci u sastavu Mia Vranješ, Luna Županović, Nina Prkačin, Marija Kukvičić, Kristina Polanda, Nikol Fiorović, Lucija Kulaš, Andrea Bušelje,

Rafaela Plečaš, Iva Zec, Lara Pendo, Sara Blažević, Lea Pulig i Lamija Avdagić, voditeljica Marina Radić, brončana je u jakoj kategoriji djevojaka 2011. godište i mlađe.

Brončani na 3x3 Sprite cupu su Kromolački vitezovi iz Dubrovnika u sastavu Mateo Matušić, Karlo Radić, Đuro Trojić i Luka Vujčić, voditelj Srećko Vujčić.

Sudionici iz Dubrovačko-neretvanske županije u ostalim sportskim disciplinama:

- Na najvećem malonogometnom turniru u Europi Coca-Cola Cupu u ženskoj konkurenciji će zaigrati ekipa Ombla Dubrovnik u sastavu Katarina Glavinić, Marijeta Repović, Lucija Lučić, Mara Lučić, Lara Jurinac, Karmen Jovanović, Kristina Čović, Nea Ničetić, Mihaela Bajn, Maria Belousa, voditeljica Petrunjela Njirić
 - Maro i Matea Račević nastupit će na Wiener osiguranje turniru u šahu
 - U Rijeci će se zaigrati i tenis, a predstavnicima su Meri Barović, Lara Zumpano Martinović, Nikola Bekić i Marian Anthony Kocković
 - Miho Skurić, Nikola Bokarica, Juraj Grizlo, Petar Deranja, Michael Caput, Leon Grgić, Niko Skvrce, Marija i Cvijeta Glasnović nastupili su na Kinder Joy turniru u stolnom tenisu
- Najuspješnije ekipe i pojedinci u Rijeci izborit će nastup na Međunarodnoj završnici Plazma Sportskih igara mladih, koja će se održati u Splitu od 17. do 22. kolovoza 2026. godine.

FOTO: KARLO ŠUTALO

Dubrovnik dobitnik prestižne nagrade

Turistička zajednica grada Dubrovnika osvojila je prestižnu Virtuoso Global Stewardship Award 2026 u kategoriji Destination, kao priznanje za kontinuirani razvoj održivog turizma i odgovorno upravljanje destinacijom. Nagrada je dodijeljena 10. kolovoza na događanju Under One Sky, održanom u sklopu Virtuoso Travel Weeka u Las Vegasu.

Na ovogodišnje Virtuoso Global Stewardship Awards pristiglo je više od 300 nominacija iz cijele globalne Virtuoso mreže, a sve pristigle prijave ocjenjivali su Virtuoso Sustainability Guild, koji okuplja više od 20 članova Virtuoso tima posvećenih održivosti, zajedno s Virtuoso Sustainability timom. Na temelju rezultata stručnog ocjenjivanja, Turistička zajednica gra-

da Dubrovnika odabrana je među tri finalista u kategoriji Destination, uz Turističku zajednicu Slovenije i Češke. Konačnog pobjednika odabrala je publika glasanjem uživo tijekom događanja Under One Sky, na kojem je pred više od 700 sudionika Dubrovnik proglašen najboljim u kategoriji Destination za 2026. godinu.

Nagradu je u ime Turističke zajednice grada Dubrovnika preuzeo Ivan Rudolf Gajić, direktor prodaje i marketinga Ville Dubrovnika, koja je, uz Turističku zajednicu, jedini član prestižne Virtuoso mreže s dubrovačkog područja, a nagradu mu je uručio Matthew D. Upchurch, izvršni direktor (CEO) Virtuosa. Ovogodišnja prijava Turističke zajednice grada Dubrovnika bila je usmjerena na održivi turizam, s posebnim na-

glaskom na projekt Respect the City i aktivnosti kojima Dubrovnik kontinuirano razvija model odgovornog upravljanja destinacijom. U sklopu finalnog predstavljanja izrađen je i kratki video kojim su predstavljene ključne aktivnosti i rezultati Dubrovnika na području održivosti, nakon čega je publika glasanjem uživo odabrala Dubrovnik za pobjednika u kategoriji Destination. Virtuoso Global Stewardship Awards od 2026. godine dodatno naglašavaju važnost odgovornog turizma, očuvanja kulturne baštine i razvoja lokalnih zajednica, a osvajanje ove prestižne nagrade još je jedno značajno međunarodno priznanje Dubrovniku i potvrda kontinuiranog rada na razvoju održivog i odgovornog upravljanja destinacijom.

Što povezuje bezgrješno začecje i Lepantsko

U Europu je štovanje Bezgrješnog Začeca Marijina uveo „akvilejski patrijarh Fridrik, potomak dalmatinske ali hrvatske zemlje“, kako to kaže hrvatski pavlin Hilarion Gašparoti (1714. - 1762.) u djelu „Czvet szveteih“ (1760.), pozivajući se na ljetopisca Schönlebijsa. Hrvati su već krajem XIII. stoljeća štovali Bezgrješno Začecje, kako je to zabilježeno u zagrebačkom brevijaru (1290.) i franjevačkom brevijaru (1304.). Jezuit Ruđer Bošković (1711. - 1787.) „spjevao je više pjesama u čast Blaženoj Djevici Mariji, bezgrješno začetoj“. (Josip Mužić, *Gospa i Hrvati*, Pučka pobožnost, vjera Božjih ugodnika i čuda, Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja – Zaklada Vigilare, Split, 2020, str. 65-67). Nekad liberalni papa Pio IX. pao je pod utjecaj jezuita, pa je po nekima dogma o „bezgrješnom začecju“ (8. prosinca 1854.) njihov uradak. Isključivo sam papa Pio IX. je, bez ekumenskog koncila, proglasio dogmu suprotno cijeloj tradiciji i povijesti katoličke crkve. (Vinko Ceci, *Politika rimokatoličke crkve u Hrvatskoj za vrijeme kontrarevolucije i apsolutizma /1849–1860/, Republika*, god. X, br. 7-8, Zagreb, 1954, str. 634).

Iz biblijske i apokrifne tradicije kršćani su preuzeli većinu svojih simbola. Sukladno zemljopisnom, kulturnom i religijskom ozračju u kojem je nastao, Novi zavjet oblikovan je u duhu semitskoga načina izražavanja. Kršćansko naučavanje moralo se preoblikovati prema tipično helenističkim kategorijama mišljenja nakon što je kršćanstvo iznjedrilo iz Palestine širenjem u prostor grčke kulture. „Justin navodi djevičansko rođenje kao dokaz ispunjenja najava proroka, poziva se i na poganšku mitologiju u kojoj se također govori o ‘djevičanskom rađanju’ (*Aplogia*, 1, 21, 1). Tvrdnju o ‘bezgrješnom začecju’ Julijan je zastupao protiv Augustina, koji je inzistirao na univerzalnosti istočnoga grijeha. Augustinov veliki utjecaj na teologiju u zapadnog kršćanstvu razlog je što je nauka o ‘bezgrješnom začecju’ bio dugo predmet polemičkih rasprava“. (Anto Mišić, *Ranokršćanski leksikon*, Glas Koncila, Zagreb, 2025, str. 518, 521, 587, 589).

Bezgrješno začecje primjer je izuzeća Bogorodice od istočnoga grijeha (od trenutka njezina začeca). Majka Isusa

Krista ima tu povlasticu i zahtjev časti. Punu papinsku potvrdu kult Marijina bezgrješnog začeca dobio je 1477. godine kao vrhunac porasta štovanja od razdoblja gotike. Još 1644. u Španjolskoj je zapovjedni blagdan, uopće u crkvi od 1708. godine, a dogmom je (p)ostao 1854. godine. Bogorodica je okrunjena vijencem zvijezda, stoji na polumjesecu, te se prvotno spušta s neba (u vidu Božje odabranice), a od baroknog doba lebdi. Lik Bogorodice okružen je simbolima bezgrješnog začeca, između ostalih, suncem, mjesecom, zvijezdama, izvorom žive vode, maslinom, ljiljanom u trnju, grmom ruže, Davidovim tornjem, Božjim gradom i vratima nebeskim, što je razvidno u Pjesmi nad pjesmama i drugim biblijskim zapisima. U baroku Bogorodicu isključivo okružuju anđeli. Tada uz polumjesec pod nogama ima i zemaljsku kuglu i gazeću edensku [rajsku] zmiju kojoj je u ustima jabuka. Motiv polumjeseca pod nogama Bezgrješne (p)ostao je nakon Lepantske bitke 1571. godine simbolom pobjede nad Turcima. (*Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva*, /ur. Anđelko Badurina/, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1990, str. 144-145).

Međutim, pobjeda Lepantske bitke 1571. godine nije kapitalizirana većim osvajanjem područja Turskog Carstva niti je mogla biti konačna ili ikakva pobjeda nad islamom ili, simbolično rečeno, polumjesecom. „Svete knjige“ (spisi) različitih religija ne pobjeđuju ili gube u ratovima; one bi izgubile smisao kada bi se cijelo čovječanstvo međusobno poubijalo (jer čak i redigirane nisu pisane za mrtve), a i sama Biblija vrvi ratovima i sukobima. „Sveta Zemlja“ je danas nažalost ratna zemlja (zona) kao što je to prečesto bila i u prošlosti.

Tijekom početka vladavine španjolskog kralja Filipa II. (vladao 1556.-1598.), Španjolska je, kao i Tursko Carstvo, bila na vrhuncu. Turci su zauzeli 3/4 Sredozemlja (od Jadranskog mora do Alžira) i bili su u daljnjem napredovanju. Lepantska bitka bila je najveća pomorska bitka u XVI. stoljeću (dvostruko više brodova i ljudi nego u Nepobjedivoj armadi 1588.), razračunavanje europskih zapadnih i istočnih divova. Filip II. nije iskoristio odlučnu pobjedu pokušajem

osvajanja Konstantinopola (Carigrada), ali je zaustavio tursku ekspanziju i dokazao tko je [prolazni] kralj Sredozemlja. (Richard S. Dunn, *The Age of Religious Wars, 1559-1715*, Second Edition, W. W. Norton & Company, New York – London, 1979, str. 27, 53).

Bitka kod Lepanta nije slomila leđa osmanske pomorske moći, nije vratila Cipar niti je dovela do toga da Španjolska preuzme nadzor nad Sredozemljem. Iako je bila taktička pobjeda prvog reda, zbog raspada [Svete] Lige, strateški je ostavila sultana kao pobjednika. Bitka je ipak pokazala da Turci nisu nepobjedivi (na moru). (J. F. C. Fuller, *A Military History of the Western World*, Vol. 1, From the Earliest Times to the Battle of Lepanto, Valmy Publishing, 2018, str. 578).

[Sveta] Liga je bila završena, Tunis ponovno osvojen, osmanska flota obnovljena, (turska) Porta je još uvijek bila čvrsto ukorijenjena u Europi; kršćanski napori, bezbrojne smrti, ekonomsko iscrpljivanje, bili su uzaludni. (Niccolo Capponi, *Victory of the West, The Great Christian-Muslim Clash at the*

u bitku (1571. godine)?

Battle of Lepanto, Da Capo Press /Perseus Books Group/, Cambridge /MA/, 2007, str. 320).

Povjesničar Fernand Braudel (1949.) nazvao je Lepanto 'pobjedom koja nije vodila nikamo'. Kad je papa Pio V. umro u svibnju 1572., Sveta liga izgubila je svog najvjernijeg zagovornika. (Angus Konstam, *Lepanto 1571, The greatest naval battle of the Renaissance*, Osprey Publishing, Oxford, 2003, str. 89).

Bila je to najveća kršćanska pomorska pobjeda stoljeća, ali mletačka vlada bila je više zainteresirana za obnovu trgovine nego za bilo kakav križarski rat. Venecija je 1573. godine pristala na separatni mir, odustajući od Cipra: Papa je bio bijesan, ali Filip II. primio je vijest od mletačkog veleposlanika 'najmanjim ironičnim pokretom usta'. (Thomas F. Arnold, *The Renaissance at War*, Cassell & Co., London, 2001, str. 132).

Unatoč toj obnovljenoj snazi, Osmanlije su sada izgledno nesklone provocirati Zapad. Stoga je Bitka kod Lepanta okončala njihov ekspanzionizam, a 1574. godine njihovo ponovno osvajanje

nje Tunisa (kojeg je Don Juan zauzeo 1573.) označilo je posljednji značajan sukob osmanske flote na Sredozemlju. Slično tome, Španjolci su 1578. godine uspostavili primirje s muslimanima: sada su se mogli usredotočiti na Atlantik, nakon što su osigurali da njihove baze na zapadnom Sredozemlju više nisu osmanlijski ugrožene. (Gauthier Godart – Romain Permentier, *The Battle of Lepanto, The Brutal Defeat of the Ottoman Empire*, History, 50minutes.com, Primento, Ile-de-France, 2016, str. 28).

Lepant je bio europski Trafalgar, značajan događaj koji je zahvatio cijeli kršćanski kontinent. Slavili su ga čak i u protestantskom Londonu i luteranskoj Švedskoj. Don Juan je odmah postao junak doba, tema bezbrojnih pjesama, drama i novina. Papinstvo je proglasilo 7. listopada od sada dan posvećen Gospi od Ružarija (Rozarija). Jakov VI. od Škotske bio je potaknut sastaviti 1.100 loših stihova na latinskom. Turski ratovi postali su prikladna tema za engleske dramatičare - Otelo se vraća iz borbe protiv 'općeg neprijatelja Osmanlija'

na Cipru. U Italiji, veliki slikari tog doba okreću se monumentalnim platnima. Tizian prikazuje Filipa II. Španjolskog kako drži svog novorođenog sina do krilate pobjede dok vezani zarobljenik kleči pred njegovim nogama, te se njegov turban kotrlja po podu, a turske galije eksplodiraju u daljini. Tintoretto portretira mletačkog zapovjednika Sebastiana Veniera, grubog i s brkovima u crnom oklopu, kako stiže svoj službeni štap pred sličnom scenom. Vasari, Vicentino i Veronese stvaraju ogromne bojne scene isprepletenog bijesa, pune dima, plamena i utopljenika, sve osvijetljeno zracima svjetlosti kršćanskog neba. I posvuda, od Španjolske do Jadrana, bijahu razvidne crkvene službe, procesije pobjednika i zarobljenih Turaka, uplakane gomile i posvete osmanskih bojnih trofeja. (Roger Crowley, *Empires of the Sea, The Final Battle for the Mediterranean 1521–1580*, Faber and Faber, London, 2008, str. 288–289).

Bitka kod Lepanta zatvorila je mediteransko poglavlje svjetske povijesti jer će se od tada svjetska pitanja odlučivati na Atlantiku. U to vrijeme, Španjolska se našla prisutna u oba mora istovremeno. Takva je pobjeda teško opteretila španjolsku pomorsku tradiciju jer su njezine galije [i drugi brodovi] stekle slavu koja će se pokazati beskorisnom u bitkama protiv Engleza i Nizozemaca. (J. C. Martins, *Lepanto 1571, La gran batalla naval del Renacimiento*, The Osprey Military History, Quiz Book, str. 89).

Kršćanska pobjeda kod Lepanta nije nužno bila odlučujuća bitka kakvom su je proglašavali suvremeni kršćanski vođe, te je ta pobjeda Svete lige poprimila vlastiti mit i slavila se diljem Europe u katoličkim i protestantskim državama. (Nic Fields, *Lepanto 1571, The Madonna's Victory*, Pen & Sword Maritime, Barnsley, 2020, 426 str.).

Bitka kod Lepanta bila je izvanredan vojni događaj u XVI. stoljeću obilježenom stalnim ratovanjem i najveća pojedinačna bitka ikad vođena između polumjeseca i križa. (Hugh Bicheno, *Crescent and Cross, The Battle of Lepanto 1571*, Phoenix /Orion Books/, London, 2004, 320 str.).

ĐIVO BAŠIĆ / FOTO: NEPOZNATI AUTOR,
NATIONAL MARITIME MUSEUM,
GREENWICH, LONDON

Najbolji dječji kupaći je onaj koji se nosi

Novi slučaj u istarskom turističkom objektu, gdje je zaštitar zatekao muškarca kako snima nagu djecu, ponovno upozorava na stvarnu opasnost koja zahtijeva odgovornost roditelja, turističkih djelatnika i svih osoba koje borave u blizini djece. Ovaj događaj još je jedan razlog zbog kojeg Centar za nestalu i zlostavljano djecu i Centar za sigurniji internet diljem Jadrana, ali i na kontinentu, provode kampanju „Najbolji dječji kupaći je onaj koji se nosi“.

Djelatnici Centra tijekom ljeta provode edukacije djece, roditelja i zaposlenika u kampovima, parkovima, na kupalištima i u većim turističkim smještajnim kapacitetima. Poseban naglasak stavlja se na prepoznavanje sumnjivog ponašanja, pravodobnu reakciju i činjenicu da se kamere danas mogu skrivati u naočalama, satovima, torbama, privjescima, olovkama i drugim svakodnevnim predmetima. Kampanja se provodi i putem digitalnih oglašivačkih površina, na društvenim mrežama, ali i putem medija.

- Roditelji i ostale odrasle osobe trebaju obratiti pozornost na osobe koje se bez jasnog razloga zadržavaju u blizini djece, učestalo ih promatraju, usmjeravaju mobitel ili drugi predmet prema njima, snimaju iz neuobičajenih kutova ili mijenjaju položaj prateći kretanje djece. Sumnju bi trebalo izazvati i prikriivanje uređaja, udaljavanje nakon što netko primijeti snimanje ili neuobičajeno zanimanje za djecu koja su razodjevena – poručuje Tomislav Ramljak, predsjednik Centra za nestalu i zlostavljano djecu u sklopu kojeg djeluje i Centar za sigurniji internet.

Obucite djeci kupaći kostim!

Važno je pritom ne stvarati paniku niti samostalno ulaziti u sukob. Svako sumnjivo ponašanje potrebno je odmah prijaviti osoblju objekta, zaštitaru ili policiji, a korisno je zapamtiti izgled osobe, mjesto na kojem se nalazila i druge pojedinosti koje mogu pomoći u postupanju.

- Kupaći kostim nije samo komad odjeće, nego jedna od osnovnih mjera zaštite dječje privatnosti. Posljed-

nji slučaj pokazuje koliko je važno educirati roditelje, ali i zaposlenike turističkih objekata. Upravo je reakcija zaštitara spriječila moguću daljnju zloupotrebu snimki. Zato još jednom podsjećamo da je najbolji dječji kupaći onaj koji se nosi. Dijete na plaži ima jednako pravo na privatnost, dostojanstvo i sigurnost kao i na svakom drugom mjestu – dodaje Ramljak. Centar poziva roditelje da djecu

na plažama i bazenima ne ostavljaju nagu, da njihove razodjevene fotografije ne objavljuju na društvenim mrežama te da ne pretpostavljaju kako je dijete sigurno samo zato što se nalazi na javnom i prometnom mjestu.

Zaštita djece počinje edukacijom, pažnjom i spremnošću odraslih da reagiraju. Dječja privatnost nije i ne smije biti turistička atrakcija.

DOPISI IZ DUBROVNIKA NARODNOM LISTU
TIJEKOM 19. STOLJEĆA (144)

Dubrovnik kao trgovačko središte okolnog područja

Dopis je društvena kritika konkretnog problema- loše organiziranog prijevoza preko Rijeke dubrovačke. Ujedno je to i kritika šireg sustava. Autor proziva lokalnu vlast zbog nebrige i korupcije. Tekst jasno pokazuje jaz između „puka“ i vlasti. Narod „hrani“, a zauzvrat dobiva lošu uslugu i ignoriranje. Tekst je primjer borbe običnih ljudi za preživljavanje.

Razmišljajući ekonomski, tekst pokazuje koliko je Dubrovnik bio trgovačko središte okolnog područja.

„Dubrovnik, 28 siječnja 1881.,

Prolazeć uz Rieku Dubrovačku, često smo se puta namjerili na prizore, da nismo mogli nereći; kako nije ruke da upravi ove vozare, nego da jadni putnici, toli s jedne koliko s druge obale čame, drhću od zime, dokle je vozarima drago! Kad pak na skoro prodjismo, to jasnije nam se srce preuze, jer vidjesmo neke žene, uzčučurene i iznemogle u jednom kutiću, da se obrane od biesna sjevera. Čemu vas neprivode upitismo? – Čemu’- Nije jim drago; povodnici tamo, a njima dobro; pa zaludu naše moljenje i zaklinjanje. A jedna nešto hrabrija i otresenija usta pa reče: ovo je ništa prema onome, pšto bi ste vidjeli kad odemo od kuće, svaka nečim ponaprčena. Po čitavu uru, u zoru zovemo, molimo da nas prevezu, a oni sve jedno, bili mi čeljad jali marva, osobito kad nema s nami muškarije. Uz to mi umorene, oznojne, bjesnilu vjetra izložene, čeznemo; zub o zub udaramo; pa nije godine, da koju nepomete i zaglavi. Nego, gosparu naš, bilo bi dobro, da tkogod zo ovo providi. – Kad je prevoz na ličbu, tad trista jih je, i svaki jamči da će dužnost vršiti; a kad u ruke jim dođe prevoz, tad rade na lisičku. – U to kočijaš vrne konje, te odosmo našim putem misleć o tužnom prizoru; evo smo kod vrata obćinskih, a ipak nitko nevidi što trpi jedan puk; onaj isti puk, koji sipje novac i hrani svakoga, pak ovako je nagradjen? K ovome prevozu spadaju sva vela Riečke obćine što su joj na sjevero-zapadu. K ovome spada sva granična Hercegovina, a borme i daleka Nevesinje, Stolac i Lubinje, a na svrhu sve okolica kad bjesni vjetar, te morem nemože se voziti. Jadan Hercegovac, ode iz kuće da se isim danom vrati, a kad brodarica kasni, nemogavši prispiet na Pazar, treba da konači u gradu. Tako nešto za hranu, nešto za spanje, a djed je sa prijateljem, neostane mu od prodaje nego čim jedva može kući. Ovome neredu valja stat na rep. Obćine, kojim spada prevoz nek bdiju nad vozarim. Da je sreće, ko što nije, mogli su se i lani predat prevozi u bolje ruke; kada sve ide na jednu nogu, pa nek je i u ovome. Da neidjemo nadaleko stavljamo ovdje danas piknju. Ali smo spravni pretresti vas rad nekih obćina, ako se već neprobude. Uhvajmo uz to da će ovo pismo donieti ploda, al zakoga, da neizvjetri odmah prvih dana“. (NL br. 10., 5. veljače 1881.)

DJEČJI KANTUN

OD PONEĐELJKA DO PETKA U 19,45

Izlet na Prokletije

Sve planine na jednu, a Prokletije na drugu stranu! Ovim riječima najbolje je i najlakše opisati izlet nas sedmero Sniježničarki i Sniježničara na mitski, surovi, veličanstveni i divlji masiv Prokletija. Najviši i najjužniji dio Dinarškog gorja. A kad na najviši vrh krenete s najpoznatijim „vukom s Prokletija“, planinarom i čuvarom ovih vrleti i čitavog gusinjsko-plavskog kraja, Dinom Mulamekićem, onda je to posebna priča. Dino ovaj uvodni citat koristi kako bi opisao Prokletije, taj masiv na granici Crne Gore, Albanije i Kosova s preko 50 vrhova iznad 2000 metara. Osim što poznaje veći dio vrhova i skrivenih dragulja Prokletija (državne granice tu postaju zapravo smiješne i nebitne) Dino poznaje i Dina poznaje gotovo svatko u ove dvije općine od ukupno, prema popisu stanovništva, 13 tisuća ljudi. Onda je jasno da je lakše „pogoditi“ gdje pojesti ili popiti nešto što je tradicionalno i ukusno, da je lakše organizirati sebi i prijevoz do startnih točki za uspone, pa čak i sam smještaj.

Mi u „Sniježnici“ smo u zadnje vrijeme nekako na mala vrata uveli običaj da u sklopu izleta uključimo i kupanje. Jer, ako je more oko Grada na 26-28, onda osvježanje treba tražiti u jezerima i rijekama. A tamo se temperatura kreće od 11 do 16 stupnjeva. Prvi smo dan odradili „laganini“. Vožnja do Gusinja i doline Grebaje gdje smo bili smješteni. Sutradan smo odlučili popeti tri vrha u kružnoj turi. U znak sjećanja na legendarnog planinara Hamdiju Čekića, ova se tura naziva i Hamdova staza. Uspón na ova tri vrha mnogi nazivaju vizualno najljepšom i najatraktivnijom jednodnevnom turom na Balkanu. Kad se uspenjete na Popadiju (2030 m) postane vam jasno zašto je to tako. S većinom travnate i zemljane površine koja služi i kao odličan pašnjak za ispašu ovaca, pruža se pogled na „prvi red“ kamenih gorostasa Prokletija. A među njima najmoćniji je Maja karanfil.

Na ovaj uspon smo pošli sami, Dino nam je potrebniji na najvišem vrhu masiva. Startna točka je bila dvjestotinjak metara od našeg smještaja. Konstantan uspon kroz šumu, nekih sat vremena, i onda izlazak na travnate predjele. A svuda oko nas i potoci s pitkom vodom, ali i borovnice i jagode. Tako da ne čudi da smo ovu turu,

koja traje 5-6 sati, produžili za barem sat vremena. Trebalo se okrijepiti vitaminima. S Popadije se grebenom, koji je ujedno i državna granica Crne Gore s Albanijom, spuštamo, a potom i penjemo na najviši vrh ove ture- Talijanku (2057 m). Kratko odmaramo jer je sunce iznimno jako, pa nastavljamo spuštajući se niz greben koji vodi sve do Volušnice (1879), koja se, sa svojom stijenom od 600 metara nalazi iznad našeg smještaja u dolinu Grebaje. Riječima je teško opisati ono u čemu su naše oči uživale dok smo hodali grebenom, pa neka o tome govore fotografije. Spuštamo se natrag do početka šume iz koje smo izašli na početku i šumom odlazimo natrag do smještaja. Puni smo dojmova s ture od oko tisuću metara visinske razlike i 15-ak kilometara dužine, ali nam nije dosta. Treba se i okupati. Sjedamo u auta i krećemo do 45 minuta udaljenog Plava. Tamo je jedno od dva ledenička jezera, uz Hridsko, na ovom području. Plavsko jezero nastalo je tako što se snjegovi s Prokletija otapaju te rijekom Ljuča voda dolazi do jezera. A Ljuča je formirana od dvije rijeke. Rijeka Vruja, nastaje od vode čuvenih Ali-pašinih izvora i rječice Grlje, te rijeka Grnčar, koja iz Albanije dotječe kao rijeka Vermoš. U Gusinju se one spajaju i 16 kilometara kasnije Ljuča se ulijeva u Plavsko jeze-

ro. Zašto ovako detaljno o rijekama i rječicama na ovom prostoru? Zato što taj cijeli eko-sustav visi o tananoj niti. Divlja gradnja, izostanak planiranja, nebriga, izlivanje cjelokupne kanalizacije dva naselja u jezero i rijeke... Sve to brine, nažalost, samo mali broj ljudi. A Dino je najglasniji među njima. Kaže da, ako jezero presuši da svi mogu slobodno odseliti s ovih prostora. A jezero je iz godine u godinu sve manje. Okupali smo se u jezeru, koje se bitno rashladilo kišom koja je padala nekoliko dana prije našeg dolaska. Jasno, nismo bili sam na jezeru već smo jedini prostor za kupanje podijelili s nekoliko stotina mještana i iseljenika koji su tu došli za praznike. Uglavnom iz SAD-a gdje ih ima, reći će nam tih dana, preko 20 tisuća. Nakon kupanja odlazimo „u čaršiju“, u glavnu ulicu Gusinja. Sprema se neki koncert, ali mi se zadovoljavamo lokalnim specijalitetima te odlazimo u dolinu Grebaje. Čekao nas je najnaporniji dan i najveći izazov koji planinari mogu doživjeti na Prokletijama. Najviši vrh, Maja Jezerces. Kažu kako je to jedan od najtežih i najopasnijih uspona na Balkanu. Vječni snijeg, surovi krš i strmi sipar čini uspon zaista izazovnim. Kažu da je nemjerljivo lakše penjati se po snijegu nego u ljetnim mjesecima. Kome god smo, odgovarajući na pitanje će se pe-

njemo, rekli da idemo na Jezerces, svi bi nas pogledali onako malo čudno- ispod oka. Kao da pitaju „jeste li sigurni da baš tamo želite ići?“. Buđenje u 3:20 u noći, kafa i pakiranje za uspon. Krećemo iz smještaja do Vusanja gdje nas čeka Dino. Dogovorio nam je vozača i prijevoz terencem do Zastana- početne točke uspona. Truckamo se zbijeni jedno uz drugo- devetoro nas je u vozilu. No, nitko ne misli kako je neudobno. Razgovorom se razbija napetost i bojazan što je pred nama. Jer, samo je jedan među nama već bio na ovom vrhu. A njemu, koji govori da je sve to lako i da ćemo se popeti bez problema, i nije lako za vjerovati. Barem kada je u pitanju težina uspona ili odgovor na pitanje „koliko još ima do vrha?“.

Oko šest sati ujutro iskrcali smo se na Zastanu i krenuli kroz šumu uzbrdo. Prvi dio puta, najmanje sat vremena, je šumovit, ali je konstantan uspon. Nakon tog dijela izlazimo na ravni dio i već polako vidimo neke od vrhova koji okružuju Buni Jezerces (Dolinu jezera na 1800 metara). Prolazimo pored manjih jezera, ukupno ih je šest, i dolazimo do Velikog jezera, diveći se Maja Boys s desne strane. Ne zadržavamo se mnogo već nastavljamo uspon. Teren postaje suroviji, ali još uvijek to je jednostavna staza. Ubrzo ugledamo sniježne površine. Veći dio njih nikada se ne otapa. I ništa- lagano preko snijega nekih 20-ak minuta. Uspon nije prevelik, pa taj dio, oprezno, ali bez problema prolazimo. Nakon snijega slijedi surovi krš s povremenim siparom. Dolazimo do prijevoja na oko 2300 metara. I onda počinje nešto sasvim drugačije. Dino traži poseban oprez i kaže da je teren krušljiv, pa da lako može polejtjeti neki kamen. Prelazimo sa stijene na stijenu i uspinjemo se do dijela koji ima usku traku snijega, strm sipar i kameni kuloar. Najzahtjevniji je dio staze. Prolazimo i taj dio bez problema. Drugo je pitanje tko je o čemu mislio dok se tuda penjao. Ali to nije tema. Ponovo smo na stazi koja prati izohipsu, a onda idemo na završni uspon. Iako je taj dio zapravo gomila velikih nabačenih stijena preko kojih se krećemo poput divokoza, on je izuzetno atraktivan. Treba biti maksimalno oprezan, ali, za razliku od strmog sipara, to je užitak. Izlazimo na vrh i uživamo u pogledu.

Sve tri države preko kojih se prostire ovaj masiv su nam na dlanu. Sa svim svojim vrhovima i dolinama. Poput Valbone i Teth dolina ispod nas u Albaniji. Preko puta su najviša tri vrha Crne Gore- Zla i Dobra Kolata te Rosni vrh, a malo preko njih Đeravica (najviši vrh Kosova i drugi vrh Prokletija). Nakon zaslužene marende i odmora, krećemo natrag. Znamo da će spust po onom siparu i kuloaru biti teži nego uspon. No, korak po korak, nešto i četvoronoške, a i uz jedan kamen koji je završio na nozi jedne sinjorine, spustili smo se do onog mjesta odakle počinje „ozbiljnost“ koju je od nas Dino tražio. Nismo ga doduše, često slušali, pa nas je povremeno morao koriti kao nestašnu dječicu u nižim razredima osnovne škole. Dinu to nije problem jer ionako radi s djecom u školi. Spuštamo se po snijegu dok Dino sam penje neki vrh preko puta Jezerces. Sustiže nas pri kraju snijega i idemo zajedno do Buni Jezerces. Naravno, kupanje u Velikom jezeru je ono čemu smo se nadali i čime smo se tješili dok su nas na usponu tukli sunce, brige i umor. Osvježeni se spuštamo kroz šumu i odlazimo u tradicionalni restoran na rječici Grlja. Sutra ujutro napuštamo smještaj i od-

lazimo s Dinom „u čaršiju“- na burek, kafu i bozu. Dan je općine Gusinje pa se u ovoj kratkoj ulici po ugostiteljskim objektima skupilo dosta naroda. Opraštamo se od Dina i krećemo prema doma. No, ne vraćamo se istim putem. Odlučili smo se krenuti preko Albanije, kroz naselja Lepuše i Tamare, prateći kanjon Cijevne. Ponovo smo ušli u Crnu Goru te se na prvoj plaži okupali u hladnoj, ali osvježavajućoj rijeci Cijevni. Trikižna i s jakim strujama, ma koliko hladna bila, odlično je poslužila za osvježanje. Nakon toga smo bili spremni na povratak kući.

Dakle, Prokletije su nam bile sve samo ne proklete. Surove i veličanstvene, neponovljive. Baš onako da opravdaju onaj citat s početka- Prokletije su različite od svega drugoga. Za nadati se je samo da će Dino i takvi ljudi uspjeti zaštititi prirodu i eko-sustav koji je u najmanju ruku ugrožen. Taj prostor, maleni dragulj ispod Prokletija, samo, pametnim planiranjem, može postati još veći raj. A mi ćemo se tom raju vratiti opet. U to nema sumnje. A do tada ćemo držati Dinu fige da izdrži i da uspije.

GORAN CVJETINOVIĆ /

FOTO: ANITA VULEŠA I MARIJA ALFIREVIĆ

Vinska noć u Blatu okupila stotine posjetitelja i više od 50 proizvođača

Blato je još jednom postalo nezaobilazno središte otočne vinske scene. Najprepoznatljivija otočna vinska festa ispunila je blatski park žamorom dobro raspoloženih gostiju, mirisima ljeta i okusima najboljih vina juga Hrvatske. Vinska noć okupila je stotine posjetitelja, vinske znalce, sommeliere, ljubitelje vrhunskih kapljica i brojne poznate goste. Na jednom od najvećih susreta vinara na ovome području predstavilo se više od 50 proizvođača s otoka Korčule i Lastova te poluotoka Pelješca. Bila je to impresivna smotra najboljih vinskih etiketa, autohtonih sorti i vinarских priča koje u svakoj čaši nose karakter podneblja iz kojeg dolaze. Zvijezde večeri ponovno su bili pošip, grk, cetinka i plavac mali, sorte koje najbolje prenose snagu korčulanskog kamena, obilje otočnog sunca i blizinu mora. Uz njih su se kušala i brojna druga vina renomiranih vinarija i malih obiteljskih proizvođača, potvrđujući raskoš, raznolikost i sve veću prepoznatljivost dalmatinske vinske scene. Vinska noć nije bila samo kušanje bi-

ranih etiketa nego istinski susret vinara, struke i publike. Razgovaralo se o berbama, vinogradima, terroiru i suvremenim vinskim trendovima, razmjenjivala su se iskustva i otkrivale nove priče ljudi koji predanim radom čuvaju tradiciju te stvaraju budućnost otočnog vinarstva.

Posebnu pozornost privukli su dragi, brbljavi i tako svoji novinar i blogger Domagoj Jakopović Ribafish te food blogerica Kasandra Draganić. Jedan od najsimpatičnijih hrvatskih parova, poznat po ljubavi prema dobroj hrani, putovanjima i autentičnim doživljajima, s velikim je zanimanjem istraživao vina

Korčule, Lastova i Pelješca te uživao u opuštenoj otočnoj atmosferi.

Među uzvanicima bio je i poznati sommelier Mate Jakopović, čiji je dolazak dodatno potvrdio važnost manifestacije na domaćoj vinskoj sceni. U biranim etiketama i druženju s vinarima i posjetiteljima uživao je i ministar Branko Bačić, koji se pridružio brojnim poznatim gostima Vinske noći.

Velik odaziv publike, više od 50 okupljenih proizvođača i iznimno zanimanje za predstavljena vina još su jednom potvrdili status Vinske noći kao jednog od najvažnijih i najatraktivnijih vinskih događanja na hrvatskim otocima. Bila je to večer u kojoj su se na najljepši način susreli vino, tradicija, znanje, prijateljstvo i prepoznatljiva otočna gostoljubivost.

Organizator Vinske noći je Društvo prijatelja „Vino u tradiciji življenja“ Blato, koje ovom manifestacijom predano promiče vinsku kulturu, autohtone sorte i vrijedne vinarske priče Korčule i cijeloga juga Hrvatske.

Blato je još jednom pokazalo da nije samo mjesto bogate vinogradarske tradicije nego i velika pozornica najboljih vina Dalmacije. Kada se na jednom mjestu susretnu pošip, grk, cetinka i plavac mali, više od 50 proizvođača i stotine raspoloženih gostiju, nastaje mnogo više od vinske manifestacije – nastaje večer koja se pamti i zbog koje se u Blato ponovno dolazi.

FOTO: HRVOJE GABRIĆ

POVODOM TUŽNOG
RASTANKA OD VOLJENE

STANE DIKLJIĆ –
MIHALJEVIĆ
3.12.1943. - 9.8.2025.

Draga moja i voljena Stane, prošla je godina dana otkako si pošla na daleki i nepovratan put. Anđele moj, tebe ću ljubiti do kraja života i kad nebo stane ja neću stati.

Tvoj voljeni Ivica

DUHOVNI KUTAK

PIŠE: DON TONČI ANTE PRIZMIĆ

XX. NEDJELJA KROZ GODINU

(NE)STRPLJIVOST

Draga braćo i sestre, dragi čitatelji, dragi prijatelji!

Ponekad nam se čini da vapijemo Bogu, a da nas On ne čuje. Izgleda nam kao da nas je i Bog otpisao i da nema smisla ni moliti. Baš je to trenutak kada je naša vjera na ispit. Jesmo li spremni poput Kanaanke iz evanđelja prihvatiti da nas se uspoređuje sa psom? Jesmo li spremni prihvatiti mrvicu od Boga? Znamo li uistinu biti ponizni ili smo samo „jaki“ na priči? Žena ide za Isusom i viče za njim, moli ga da joj pomogne. On šuti i kao da ju ignorira. Učenicima koji su Ga pratili bilo je dosta njene vike i onda oni dolaze Isusu i mole Ga da joj udovolji kako ne bi vikala za njima. Privlačila je pažnju svih na Isusa i učenike i učenicima se to nije sviđalo. Isus na nagovor učenika malo i grubo odgovara ovoj ženi Kanaanke: »Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psima.«. *On ju ustvari uspoređuje sa psom. No, ona ne odustaje jer majka nikada ne odustaje od svoga djeteta i prihvaća usporedbu sa psom i izgovara predivne riječi koje su čak i Boga u srce dirnule:* » Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!«. *Priznala Mu je božanstvo i rekla da je spremna prihvatiti čak i mrvicu u svojoj poniznosti i u svojoj ljubavi prema svome djetetu. Čudesna je ta ljubav majke. U drugom razredu osnovne škole morao sam iz Dubrovnika u Zagreb na operaciju. Imao sam pravo na avionsku kartu kao dijete i sa mnom je išla moja, nažalost pokojna, mama. To je bila žena koja se veoma bojala aviona, no radi mene ona je sjela u jednog. Nisam to tada razumio, danas bolje razumijem s odmakom godina, ona je to bila spremna učiniti iz ljubavi. Kao što je moja majka prevladala svoj strah radi ljubavi, tako je ova žena Kanaanke prevlada moguću sramotu pred svojim sunarodnjacima i išla je za Isusom i molila Ga da joj se smiluje. Ali ona nije molila za sebe, nego za svoje dijete. I Isus je prepoznao tu vjeru, nije ostao slijep, nego je ozdravio njezino dijete.*

Nevjerojatan je taj trenutak kada ona od Isusa traži mrvicu, a On u tim njenim riječima prepoznaje poniznost i ono još važnije, njezinu vjeru i govori upečatljive riječi: »O ženo! Velika je vjera tvoja!«. *Kada bismo mi dobivali od Isusa mrvicu bili dalje vjerovali? Dobivamo li mrvicu ili ipak dobivamo više? Pogledajmo samo primjer sv. Šarbela. On je bio maronit, katolik istočnog obreda iz Libanona. Na njegovom se grobu molio i Sveti Otac Lav XIV. prilikom posjete Libanonu. Preminuo je 1898. godine, a do 1957. prijavljeno je više od 1200 čudesnih ozdravljenja po njegovu zagovoru. Danas se spominje čak i broj od 60 tisuća čudesnih ozdravljenja. A to je samo jedan svetac, samo jedan naš zagovornik pred licem Božjim. Mislimo li i dalje da dobivamo mrvicu ili ipak dobivamo više?*

Crkveni oci, poput sv. Augustina i sv. Ivana Zlatoustog, tumače da Isus nije šutio jer nije htio pomoći, već da bi „rasplamsao“ njezinu želju i pokazao njezinu ustrajnost. Njezina molitva nije prestala kad je naišla na prepreke; naprotiv, postala je još intenzivnija. Ona nas uči da u molitvi ne smijemo odustati kada ne dobijemo trenutni odgovor, već trebamo ustrajati, vjerujući u Božje milosrđe. Poruka ovog evanđelja je da čak i onda kada nam se čini da Bogu upućujemo vapaje, a ti vapaji odlaze u noć mi trebamo nastaviti. Isus čeka da naša vjera „naraste“, polako nas odgaja u vjeri. Naš problem je onaj stari, mi bismo sve odmah i sada, kao da je Bog automat u koji ubacimo kovanicu i želja nam se ispuni. Molitva nas gradi i odgaja, a ustrajna molitva nas izgrađuje i učvršćuje. Naučimo se poniznosti. Naučimo se napokon biti zadovoljni i s mrvicama gospodarova stola.

Promatrajmo poniznost ove Kanaanke i nezinu ljubav i spoznajmo kolika nam je i kakva nam je vjera. Bili i nama Isus mogao reći da je naša vjera velika i da bude onako kako smo Ga molili ili bi odgovor bio drugačiji? Božji blagoslov i pozdrav s Pelješca!

RASPORED MISNIH SLAVLJA

Župa Velike Gospe - Grad

Katedrala Gospe Velike

- Radni dan: 20:00 sati
- Nedjelja: 9:00, 10:00 i 20:00 sati
- Od 12. do 15. 8. (trodnevnica i proslava titulara katedrale Gospe Velike) večernja misa je u 19 sati

Zborna crkva sv. Vlaho

- Radni dan: 7:30 sati
- Nedjelja: 8:00 i 12:00 sati

Samostan sv. Dominika

- Radni dan: 7:00 sati
- Nedjelja: 8:30 sati

Crkva sv. Ignacija

- Radni dan: 18:00 sati
- Nedjelja: 8:00, 10:00 (in English!) i 18:00 sati

Crkva Male braće

- Radni dan: 7:00 i 20:00 sati
- Nedjelja: 7:00, 9:30, 11:00 i 20:00 sati

Župa sv. Andrije – Pile

Crkva sv. Andrije

- Nedjelja: 9:00 sati
- Zadnje nedjelje u lipnju, srpnju i kolovozu slavi se još misa na Lokrumu u 11.30 sati

Crkva sv. Ivana Krstitelja

- Nedjelja: 8:00 sati
- Crkva sv. Jakova
- Nedjelja: 11:30 sati
- Crkva Svetog Spasa - Bosanka
- Nedjelja: 10:00 (svake druge nedjelje)

Župa sv. Petra Boninovo

- Radni dan: 19:00 sati
- Nedjelja: 8:30, 10:00, i 19:00 sati

Župa sv. Mihajla – Lapad

Crkva sv. Mihajla

- Radni dan: 7:00 i 20:00 sati
- Nedjelja: 8:00, 10:00 i 20:00 sati

Biskupijsko svetište

Gospe od Milosrđa u Gospinom polju

- Radni dan: 20:00 sati
- Nedjelja: 9:00, 11:00 i 20:00 sati
- * Od 30. kolovoza večernja misa je u 19 sati.

Župa Svetog Križa – Gruž

Crkva Svetog Križa

- Radni dan: 7:00
- Nedjelja: 8:00, 10:00 i 19:00 sati

Župe i samostani zadržavaju pravo na promjenu nekog termina zbog posebnih okolnosti.

EUROVILLA

AGENCIJA ZA NEKRETNINE

Ured Dubrovnik – Hotel Rixos Premium
Liechtensteinov put 3, 20000, Dubrovnik
<https://eurovilla.hr>

PRODAJA

Dubrovnik -
Vinka: +385923673790;
Branimir: +385916126121

Lapad – NOVOGRADNJA! Dvosoban stan u prizemlju površine 50,58 m², s terasom od 30 m² i garažnim parkirnim mjestom. Smješten u mirnom predjelu, u neposrednoj blizini Uvale Lapad, plaže, trgovina i svih sadržaja.

Dubrovnik, Gornji Kono – Prizemnica 38 m² na parceli od 182 m², dio dvojne kuće. Započeta renovacija, potrebna kompletna adaptacija. Svi priključci, zaseban ulaz i mogućnost uređenja pristupa vozilom.

Dubrovnik, Gornji Kono – SNIŽENA CIJENA! Prostran trosoban stan od 108 m² s terasom od 30 m² i vrtom od 100 m². Otvoren pogled na more, mirna lokacija i mogućnost uređenja parkinga u vrtu. Odličan izbor za obiteljski život ili investiciju.

Dubrovnik, Pile – Dvosobni stan od 63,57 m² na iznimnoj lokaciji, svega nekoliko minuta hoda od Starog grada, mora i plaže. Posebna vrijednost je privatna garaža udaljena samo minutu hoda od zgrade.

Cavtat, Obod – Stan površine 65 m² s jednom spavaćom sobom i balkonom, prostranim dnevnim boravkom s kuhinjom te velikom terasom. Pripada mu parking mjesto ispred zgrade, a plaža je udaljena svega nekoliko minuta hoda.

Zvekovica – Dvoetažni stan površine 70 m² s vrtom, terasom i parkingom. Sastoji se od 2 spavaće sobe, 2 kupaonice, spremišta i prostranog dnevnog boravka. Prilika za rješavanje stambenog pitanja. Povoljno!

Konavle, Dubravka – Samostojeća kuća cca 100 m² s velikom okućnicom, garažom, 3 spavaće sobe i pravom nadogradnje. U tijeku parcelacija, nakon koje će kući pripadati približno 1.650 m² zemljišta, od čega je oko 800 m² građevinsko zemljište s mogućnošću dodatne gradnje.

Pelješac/Dolina Neretva -
Duje Jerković: +385957628640

Metković, centar – Funkcionalan dvosoban stan površine 61 m² s terasom i vlastitim parkirnim mjestom. Smješten na 2. katu kvalitetne stambene zgrade s liftom, na mirnoj lokaciji u samom centru grada.

Pelješac, Sreser – Apartmanska kuća sa 4 apartmana, svega 30 m od mora. Ukupne

stambene površine 140 m², raspoređena na dvije etaže, s verandama i prekrasnim pogledom na more. Uređeno dvorište s kaminom i roštiljem te 3 parkirna mjesta.

Slivno, Blace – Više stambenih jedinica na prodaju u kvalitetnoj zgradi na atraktivnoj lokaciji u turističkom mjestu Blace. Stanovi različitih površina, s pripadajućim terasama, spremištima i parkirnim mjestima. Zgrada je obložena bračkim kamenom i ima zajednički prostor za druženje s kaminom. Cijene od 170.000 €.

Korčula/Pelješac -
Zlatko Dragojević: +385 99 804 5271

Korčula, Žrnovo – Jednosoban stan od 35 m² u prizemlju renovirane kamene kuće s terasom od 2 m². Samo 3 km od grada Korčule. Idealno za odmor ili investiciju. POVOLJNO!

Korčula, grad Korčula – Moderan trosoban stan površine 86,15 m² s prostranom lodom od 11,40 m² i vlastitim parkirnim mjestom. Potpuno namješten i opremljen, funkcionalnog rasporeda, smješten u mirnom dijelu grada u blizini svih sadržaja.

Korčula – u ponudi više građevinskih zemljišta diljem otoka Korčule. Različite površine i lokacije, od parcela uz more do mirnih područja za gradnju obiteljskih kuća i vila. Obratite nam se za više informacija..

POTRAŽNJA – KUPNJA

Petrovo selo, Osojnik – građevinsko zemljište ili kuća koja može biti i za renovaciju. HITNO!

Komolac – Župa dubrovačka – Tražimo nekretninu pogodnu za poslovno-stambenu namjenu – radionicu ili skladište u prizemlju te smještaj za radnike na katu. Razmatramo građevinska zemljišta, kuće i objekte koji se mogu prenamijeniti ili dograditi. HITNO!

Orašac – Župa dubrovačka – Građevinsko zemljište. HITNO!

Župa dubrovačka – stan u novogradnji, može biti i jedna spavaća soba.

Stari grad – poslovni prostor.

Mljet, Lopud, Kalamota – kuće, mogu biti i za renovaciju!

Dolina Neretve – zemljišta, stanovi, kuće za odmor te kuće za renovaciju.

LIBERO PORTAL

www.liberoportal.hr

MALI OGLASI

POSLO

Vršimo tapiciranje unutrašnjost i krova automobila. 098 989 4211

Uređujem vrtove i đardine, dajem stručne savjete (orezivanje maslina, agruma, ukrasnog bilja, zelene ograde, poslovi hortikulture, gnojidba, zaštita, zaštita palmi od bolesti i štetočina itd.) i dr. Dipl. inž. agronomije 098 958 1993

Zaštita od sunca, izrada vanjskih roleta, rolo i plise komarica, rolo zavjesa, žaluzina, trakaste zavjese, servis. 091 147 2794

Uređujem okućnice, vrtove, đardine, orezivanje maslina, agruma, košnja trave i slično. Info na 091 614 3946

NEKRETNOSTI

Iznajmljuje se dvosobni stan u Zagrebu, potpuno opremljen, Hećimovićeve 7, 8.kat. Cijena na upit. Kontakt 098 428 060

Prodajem novu obiteljsku grobnicu na muslimanskom groblju Boninovo. 098 747 183

Tražim manju garsonjeru za jednu osobu, na duže vrijeme. Kontakt 095 822 8478.

Iznajmljujem garsonjeru studentima u Zagrebu, cijena na upit. 091 252 0708

Najam na duže od 01/09 u Lapadu, soba sa privatnim ulazom, kupatilom i čajnom kuhinjom tel/WhatsApp 099 760 6720

Građevinsko zemljište 3000 m2 u predviđenoj gospodarskoj zoni sjever u blizini zračne luke vl.uredno, prodajem 091 614 3946

VOZILA

Prodajem Renault Scenic1.5, 2005.g., reg.11.7.27. Zvati na 098 495 909

RAZNO

Prodajem 4 ovce. 098 393 618

Mali oglasi za sljedeći broj, primaju se zaključno s UTORKOM DO 12 SATI i objavit će se samo jednom.

**POŠALJITE TEKST MALOG OGLASA ISKLJUČIVO
SMS-om NA BROJ: 666 999**

(upišite GLAS, vaš tekst te OIB i adresu koji neće biti javno objavljeni), količina teksta u jednoj poruci ne smije preći uobičajen broj znakova za poruku (cijena poruke 0,49 €, PDV uključen).
IT Jedan d.o.o., Selska cesta 90A, 10000 Zagreb, OIB:75235737688.

Za sve dodatne informacije stojimo na raspolaganju na broju telefona 01/3477-900 radnim danom od 08:00 do 16:00 sati ili na info@it1.hr.

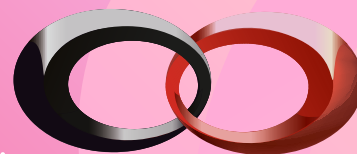
GLAS GRADA NE ODGOVARA ZA SADRŽAJ MALIH OGLASA.

Prilikom predaje oglasa, potrebno je priložiti sljedeće podatke:

PRAVNE OSOBE: ime tvrtke, sjedišta, OIB, ime i prezime odgovorne osobe

FIZIČKE OSOBE: ime i prezime naručitelja, OIB, njegovo prebivalište, odnosno boravište.

Prilikom predaje oglasa obavezni ste navesti svoje identifikacijske podatke kako bi oglas bio objavljen, u protivnom, Zakon nam zabranjuje objavu Vašeg oglasa. Identifikacijski podaci neće biti objavljeni, neće biti dostupni drugim korisnicima, niti će se koristiti u druge svrhe od strane Tele 5 d.o.o.

LTV
LIBERTAS.TV

**OD PONEĐJELJKA
DO PETKA**

9,00-12,15

**AKTUALNO,
VEŠELO,
LEŽERNO**

**JUTARNJI PROGRAM
LIBERTAS TELEVIZIJE**

HUMANITARNI PRILOZI

UDRUGA ZA DOWN SINDROM
IBAN: HR982340009110343594
downdnz@gmail.com
091 475 3582

UDRUGA DVA SKALINA
IBAN: HR7924070001100305036
udruga@dvaskalina.hr
095 368 9227

UDRUGA RINA MAŠERA
IBAN: HR0624070001100021364
020 414 168, 099 4742188

UDRUGA SLIJEPIH DUBROVNIK
IBAN: HR5024070001100021348
udruga.slijepih.du@du.t-com.hr
020 323 753

UDRUGA POSEBAN PRIJATELJ
IBAN: HR7623600001102283431
posebanprijatelj@yahoo.com
098 608 742

CARITAS DUBROVAČKE BISKUPIJE
IBAN: HR8024070001100367971
karitativni.rad.caritas@db.hr

UDRUGA SLATKI ŽIVOT
IBAN: HR8824840081102653928
slatkizivotudruga@gmail.com
099 380 67 63

DRUŠTVO MULTIPLE SKLEROZE
IBAN: HR6824070001100312315
dms_dubrovnik@sdmsh.hr
098 709 536

UDRUGA ZA DOWN SINDROM

Umjesto vijenaca za pok. Mar-ka Solda, obitelji Putica, Dujčić i Elezović prilažu 150,00 eura.

DRUŠTVO MULTIPLE SKLEROZE

U spomen na dragu Anu Glavočić umjesto cvijeća za potrebe udruge 70 eura donira Mira Falkoni.

UDRUGA DVA SKALINA

Umjesto cvijeća za pok. Mericu Jarak, 50 € daruju kolegice iz vrtića;

U spomen na Frana Hakličku 100 € doniraju prijatelji iz Gundulićeve Poljane;

U sjećanje na pok. Daria Štetičića 50 € doniraju Marica i Nikša Pulitika;

U spomen na Mirjanu Dilberović 150 € doniraju: Ane Dražina, Tanja Rajić Katija Perak;

U sjećanje na pok. Mirjanu Dilberović, umjesto cvijeća, 100 € prilaže obitelj Hidović;

U spomen na pok. Mirjanu Dilberović, umjesto cvijeća, 100 € prilažu obitelji: Brbore, Lončarić i Mojaš;

U spomen na pok. Stjepa Anelića, umjesto cvijeća,

150 € prilažu obitelji: Stražić-Musić, Vučića i Podbevšek;

Maris Sjekavica donacija 10 €; Ivana Matana Antunović donacija 15 €;

Maja Sršen donacija 13,27 €; Jadranka Brajović donacija 50 €;

Zlatko Kovač donacija 10 €; Miloslavić Tomislav donacija 26,54 €.

UDRUGA SLIJEPIH

Generacija Gimnazije 1970/71., razred IVa, u sjećanje na naše preminule kolege i profesore prilažu 100,00€.

UDRUGA POSEBAN PRIJATELJ

U znak sjećanja povodom smrti Mira Miletića supru- ga naše Mire, Sonja Horović i Ružica Konjevod doniraju 100 eura.

U spomen na gospara Mira Miletića, Vera Vukčević doni- ra 100 eura umjesto cvijeća.

U spomen na dragog susjeda pok. Mira Miletića obitelj Ru- žić uplaćuje 50 eura.

ZAKLADA PDSI

Obitelji Bajo, Prce i Katičić do- niraju 150 eura.

SAVJETI ZA SIGURNO KUPANJE I BORAVAK NA PLAŽI

Zaštita od sunca i topline

Izbjegavajte sunce od 10 do 17 sati. Sklonite se u hlad.

Koristite kreme s visokim UVA/UVB zaštitnim faktorom.

Pijte puno obične vode. Izbjegavajte alkohol, zašećerena pića i puno kofeina.

Hrana i higijena

Hranu na plažu nosite i držite u rashladnoj torbi.

Ne nosite lako pokvarljive namirnice (majonezu, kremaste kolače, pohana jela).

Ne ulazite u vodu odmah nakon obilnog jela.

Ponašanje i sigurnost

Djecu uvijek imajte pod nadzorom.

Izbjegavajte dugotrajno kupanje u plićaku i gutanje vode zbog rizika od infekcija.

Nosite obuću zbog rizika od uboda i posjekotina.

Izbjegavajte guranja, potapanja i skokove u vodu, jer mogu uzrokovati ozljede.

Ne plivajte predaleko i na osamljena mjesta.

30 GODINA S VAMA
Zavod za javno zdravstvo
Dubrovačko-neretvanske županije

Humanitarni kutak Glasa Grada

PODRŽITE RAD NAŠE UDRUGE

Uz brijeg 21, 20236 Mokošica, OIB: 97497283626
E-mail: tatajetata.dubrovnik@gmail.com

PREMINULI

www.boninovo.hr

Iva Pivčić 1934
Anna Hadžiahmetović 1953
Zoran Hajdarović – Žorž
1959
Ivo Tomaš 1939

Mladen Mitić 1956
Jela Benić 1954
Ante Dželalija 1950
Katica Vladović – Relja 1951
Višnja Grljević 1973

IMPRESUM

Glas Grada - List izlazi tjedno
Broj 1115

Izdavač

Tele5 d.o.o.
Masarykov put 3C
20000 Dubrovnik

Direktorica

Ivana Androić

Glavni urednik

Antun Švago
020 358 988
glasgrada@gmail.com

Kreativni direktor

Zvonimir Lasić

Tisak

Tiskara Zagreb

Marketing

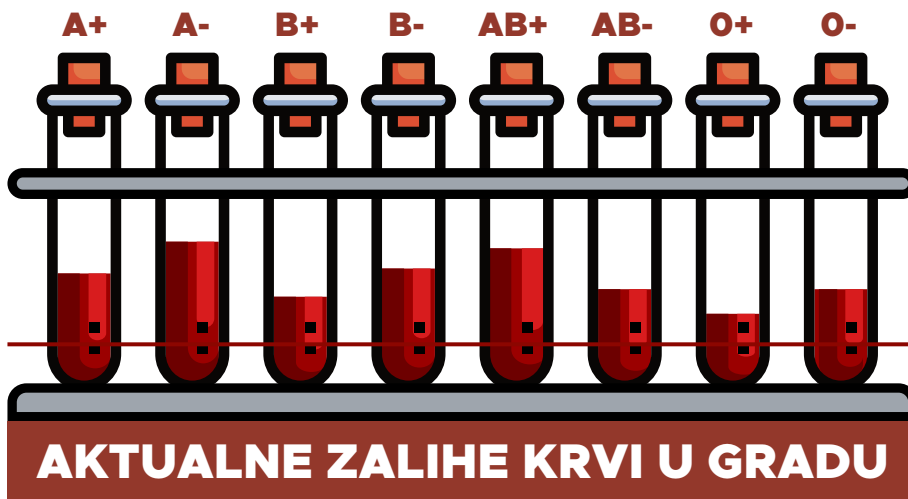
Mihaela Tvrdiša
tel: 020 358 980
fax: 020 311 992
tele5marketing@gmail.com

Redakcija

Glas Grada
Masarykov put 3C
20000 Dubrovnik
glasgrada@gmail.com
www.glasgrada.com

Tekstovi za objavu primaju se
do srijede, najkasnije do 10 sati!

ISSN 2757-0703

Raspored akcija dobrovoljnog darivanja krvi u u suradnji s Gradskim društvom Crvenog križa Dubrovnik

**20.8.2026. (9:00 - 12:00)
KUNA PELJEŠKA - OŠ KUNA**

PONUĐA POSLOVA

PRODAVAČ / PRODAVAČICA

KIK

VIŠI STRUČNI SURADNIK (M / Ž) ZA FINACIJE, RAČUNOVODSTVO I KNJIGOVODSTVO

JAVNA USTANOVA ZA UPRAVLJANJE
ZAŠTIĆENIM DIJELOVIMA PRIRODE
DUBROVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE

VRTLAR / VRTLARICA - POMOĆNI RADNIK / POMOĆNA RADNICA

ROYAL HOTELS & RESORT

RAČUNOVODSTVENI REFERENT (M / Ž)

EKONOMSKA I TRGOVAČKA ŠKOLA

VOZAČ / VOZAČICA LAKOG

DOSTAVNOG VOZILA

PIZZA SHOP

SLASTIČAR / SLASTIČARKA U HOTELU

VILA ARGENTINA

JADRANSKI LUKSUZNI HOTELI

ČISTAČ / ČISTAČICA

DOBAR DOM

VOZAČ / VOZAČICA TRANSFERA

ATLAS ADRIATIC

DEŽURNA LJEKARNA

KOD ZVONIKA	10.8. - 16.8.
GRUŽ	17.8. - 23.8.

VREMENSKA PROGNOZA

PET 26°C / 32°C 	SUB 26°C / 30°C
NED 25°C / 30°C 	PON 25°C / 30°C

MANIFESTACIJA 'KLAPE NA STRADUNU'

Dubrovnik ispunjen klapskom pjesmom, emocijom i odličnom atmosferom

Brojni posjetitelji uživali su u večeri koja je još jednom pokazala zašto "Klape na Stradunu" već godinama imaju posebno mjesto u ljetnom kalendaru Dubrovnika. Od prvih taktova do završnog pljeska, Stradunom su odzvanjali prepoznatljivi klapski stihovi, snažni vokali i najbolje od klapske pjesme.

Večer je otvorila klapa Iskon, čije su prepoznatljive izvedbe velikih klapskih hitova poput "Još ne mogu pristat volit" odmah raspjevale publiku. Poseban pečat večeri dala je dubrovačka ženska klapa Amfora, koja je nastupom pred domaćom publikom donijela autentičan duh Dubrovnika. Stradun je potom ispunio zvuk klape Kampanel i svima izmamila osmijeh svojim šarmom. Ove godine ovi u Dubrovniku vrlo rado viđeni klapaši obilježavaju velikih 30 godina djelovanja. Svojim prepoznatljivim spojem tradicije i suvremenog glazbenog izričaja, Kampanel je sinoć oduševio prisutne uz poziv svima da dođu i na njihov slavljenički koncert u Tvornici kulture 1. listopada.

Na Stradunu je proslavljen još jedan jubilej. Za veliko finale večeri pobrinula se klapa Cambi, koja ove godine slavi 40 godina glazbenog djelovanja. Najnagrađivanija hrvatska klapa, s čak deset osvojenih Porina, svoju slavljeničku godinu obilježava nizom velikih koncerata, među kojima su i rasprodani nastupi u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog i na splitskom Peristilu.

Cambi i njihov sjajni tenor Edi Bučić su i na Stradunu još jednom potvrdili zašto već četiri desetljeća zauzimaju posebno mjesto na hrvatskoj glazbenoj sceni, a publika ih je nagradila velikim pljeskom i ovacijama.

Osim klapa, publiku je svojim nastupom raspjevao i karizmatični Adi Šoše, miljenik dubrovačke publike i uvijek rado viđen gost na pozornici. Šoše će se u Dubrovnik vra-

titi već u novogodišnjoj noći, kada će zajedno s Plavim orkestrom i Crvenom jabukom uvesti Dubrovnik u novu, 2027. godinu.

Još jedno izdanje "Klape na Stradunu" tako je završilo u znaku pjesme, emocija i odlične atmosfere, uz nadu da će se i sljedeće godine svi ponovno susresti na Stradunu i zajedno ispisati još jedno poglavlje ove lijepe glazbene priče.

LIBEROPORTAL.HR

MISAO TJEDNA

**NE VJERUJ ONIMA KOJI
MNOGO GOVORE O
SVOJOJ PRAVEDNOSTI**

FRIEDRICH WILHELM NIETZSCHE

www.glasgrada.hr

tjednik s najvećom nakladom u županiji